

ИНОАНИ

39. міжнародний фестиваль
альтернативної і нової театру

25/06 - 03/07/2012.

Н О В И С А Д

INeAni

39th International Festival
of Alternative and New Theatre

25/06 - 03/07/2012

N O V I S A D

/ ПРОГРАМ /

ПОНЕДЕЉАК / 25. ЈУН

- 10.00 *Тиво* скулптура сайри култура, инсталација, ЕдЕ Пинкович, Србија – *Кайгалмичка порта*
10.00 *Сигнали из пучине* / Processing, радионица, Весна Драјојлов, Србија / САД, Кајл Џенкинс, САД – ФТН, Дејаријман за архивејску и урбанизам, Кампијутерска лабораторија АХ 9
10.00 *Ка сунштини, радионица*, Катарина Сајферт, Немачка – Балејска школа
17.00 *Дворнише, инсталација сивуенаша Факултета техничких наука*, Србија – КЦНС, Летња сцена
18.00 *Сигнали из пучине, изложба радова сивуенаша Универзитета за најредне техничките наука*, САД – КЦНС, Клуб „Трибина младих“
19.00 **СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ, фестивал отвара Ашкен Агаланц, примабалерина – АСА, Плесна компанија Дериди, Бугарска (60) – СНИ, Сцена „Петра Добриновић“**
20.30 *Пси, ЕРГ статус, Србија (50) – СНИ, Камерна сцена*

УТОРАК / 26. ЈУН

- Тиво* скулптура сайри култура, инсталација, ЕдЕ Пинкович, Србија – *Кайгалмичка порта*
Дворнише, инсталација сивуенаша Факултета техничких наука, Србија – КЦНС, Летња сцена
10.00 *Сигнали из пучине* / Processing, радионица, Весна Драјојлов, Србија / САД, Кајл Џенкинс, САД – ФТН
10.00 *Ка сунштини, радионица*, Катарина Сајферт, Немачка – Балејска школа
11.00 *Окружили сито о иредешавама АСА и Пен* – КЦНС, Ликовни салон
19.00 *Basse danse, Ходворк, Мађарска (63) – СНИ, Сцена „Петра Добриновић“*
21.00 *Божанствена комедија, Битеф театар, Србија (75) – Позоришне младих, Велика сала*

СРЕДА / 27. ЈУН

- Тиво* скулптура сайри култура, инсталација, ЕдЕ Пинкович, Србија – *Кайгалмичка порта*
Дворнише, инсталација сивуенаша Факултета техничких наука, Србија – КЦНС, Летња сцена
10.00 *Сигнали из пучине* / Processing, радионица, Весна Драјојлов, Србија / САД, Кајл Џенкинс, САД – ФТН
10.00 *Ка сунштини, радионица*, Катарина Сајферт, Немачка – Балејска школа
11.00 *Окружили сито о иредешавама Басе дансе и Божанствена комедија* – КЦНС, Ликовни салон
19.00 *Пух и Прах, Театар АКНЕ, Русија (60) – Новосадско изорнише*
21.00 *МандићМашина, Виа негатива, Словенија (80) – СНИ, Сцена „Петра Добриновић“*

ЧЕТВРТАК / 28. ЈУН

- Тиво* скулптура сайри култура, инсталација, ЕдЕ Пинкович, Србија – *Кайгалмичка порта*
Дворнише, инсталација сивуенаша Факултета техничких наука, Србија – КЦНС, Летња сцена
10.00 *Ка сунштини, радионица*, Катарина Сајферт, Немачка – Балејска школа
11.00 *Окружили сито о иредешавама Пух и Прах и МандићМашина* – КЦНС, Ликовни салон
17.00 *Алтернативна уметност, иредешавама, Весна Драјојлов, Србија / САД – КЦНС, Клуб „Трибина младих“*
20.00 *Зен – ни реч ни Путьа, Перпетуумдес, Србија (50) – СНИ, Сцена „Петра Добриновић“*
21.30 *Сигнали из пучине, пројекције на фасадима, Кајл Џенкинс, САД*

ПЕТАК / 29. ЈУН

Тешко скулптура сајри култура, инсталација, ЕдЕ Шинковић, Србија – Католичка црква
Дворниште, инсталација сјуденајаш Факултета штегничких наука, Србија – КЦНС, Лепина сцена

10.00 Ка сунитини, радионица, Катарина Сајферт, Немачка – Белешка школа

11.00 Округли сто о иредставима Зен – ни реч ни ћуња – КЦНС, Ликовни салон

19.00 Ирачки духови, Toneelhuis, Белгија (105') – СНП, Сцена „Петра Добриновић“

21.00 Ситали из цустиње, пројекције на фасадама, Каја Денкине, САД

22.00 World Walk – Чудна петља – тест, перформанс и разговор преко скајпа, Кобез / Браћа Иванчић, Француска / Мађарска – КЦНС, Клуб „Трбина младих“

СУБОТА / 30. ЈУН

Тешко скулптура сајри култура, инсталација, ЕдЕ Шинковић, Србија – Католичка црква
Дворниште, инсталација сјуденајаш Факултета штегничких наука, Србија – КЦНС, Лепина сцена

11.00 Округли сто о иредставима Ирачки духови и World Walk – Чудна петља – шест – КЦНС, Ликовни салон

18.00 Virusdetected (18+), перформанс, Андреј Тешма и Срђан Смић, Србија – Позориште младих, Мала сала

19.00 Парче земље између реке и стена, Лисамбл Мираж, Србија (80') – КЦНС, Велика сала

21.00 Јулија, Театар У, САД (75') – СНП, Камерна сцена

НЕДЕЉА / 1. ЈУЛ

Тешко скулптура сајри култура, инсталација, ЕдЕ Шинковић, Србија – Католичка црква

Дворниште, инсталација сјуденајаш Факултета штегничких наука, Србија – КЦНС, Лепина сцена

10.00 Необудзани хор, радионица, Фил Минијон, Велика Британија – Позориште младих, Велика сала

11.00 Округли сто о иредставима Парче земље између реке и стена и Јулија – КЦНС, Ликовни салон

18.00 Бела соба, перформанс, Бојан Дакић, Србија – Арт клиника

19.00 Стој! Ко иде? Театар делакт, Француска (105') – СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“

22.00 Рибар, Театар Лутен, Француска (50') – Католичка црква

ПОНЕДЕЉАК / 2. ЈУЛ

Тешко скулптура сајри култура, инсталација, ЕдЕ Шинковић, Србија – Католичка црква

Дворниште, инсталација сјуденајаш Факултета штегничких наука, Србија – КЦНС, Лепина сцена

10.00 Необудзани хор, радионица, Фил Минијон, Велика Британија – Позориште младих, Велика сала

11.00 Округли сто о иредставима Стој! Ко иде? и Рибар – КЦНС, Ликовни салон

19.00 Тренуци одсутности, Компанија С. Лој, Француска (55') – КЦНС, Велика сала

20.30 Уштура, изложба радова сјуденајаш Факултета штегничких наука, Србија – СКЦ Фабрика

21.00 Вране, Национални кореографски центар Орлеана, Француска (60') – СНП, Сцена „Петра Добриновић“

22.00 Рибар, Театар Лутен, Француска (50') – Католичка црква

УТОРАК / 3. ЈУЛ

Тешко скулптура сајри култура, инсталација, ЕдЕ Шинковић, Србија – Католичка црква

Дворниште, инсталација сјуденајаш Факултета штегничких наука, Србија – КЦНС, Лепина сцена

Уштура, изложба радова сјуденајаш Факултета штегничких наука, Србија – СКЦ Фабрика

11.00 Необудзани хор, радионица, Фил Минијон, Велика Британија – Позориште младих, Велика сала

18.00 Округли сто о иредставима Тренуци одсутности и Вране – КЦНС, Ликовни салон

18.00 Ре/де/конструкција: Класни непријатељ, Словенско младинско гледалишче, Словенија (100') – СНП, Сцена „Јован Ђорђевић“

20.00 Познајтема селана – Дочек и Испраћај, пројекат Умрежавалње устемени/Networking Memories, ДАХ шешар, Србија – СНП, Камерна сцена

21.30 Саопштење жестица – У часи наирађених: Необудзани хор, концерн поглавника радионице под управом Фила Минијона, Велика Британија – КЦНС, Лепина сцена

/ PROGRAMME /

MONDAY, 25th JUNE

- 10.00** *Tito Sculpture Soap Culture*, installation, *EdE Šinković*, Serbia – *Katolička porta (The Yard of Catholic Church)*
10.00 *Vibes from the Desert / Processing*, workshop led by *Vesna Dragojlov*, Serbia / USA, *Kyle Jenkins*, USA – *FTS, Department for Architecture and Urban Planning, Computer Laboratory AH 9*
10.00 *Towards Essence*, workshop led by *Katharina Seyferth*, Germany – *Ballet School*
17.00 *The Backyard*, installation by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – *CCNS, Open Stage*
18.00 *Vibes from the Desert*, exhibition of artworks by the students of the University of Advancing Technology, USA – *CCNS, "Tribina mladih" Club (The Youth Forum)*
19.00 **FESTIVAL INAUGURATION** by *Ashen Ataljan*, *Prima ballerina - ASA, Derida Dance, Bulgaria (60') - SNT, "Pera Dobrinović" Stage*
20.30 *The Dogs*, *ERGstatus Dance Theatre, Serbia (50') - SNT, Chamber Stage*

TUESDAY, 26th JUNE

- Tito Sculpture Soap Culture*, installation, *EdE Šinković*, Serbia – *Katolička porta (The Yard of Catholic Church)*
The Backyard, installation by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – *CCNS, Open Stage*
10.00 *Vibes from the Desert / Processing*, workshop led by *Vesna Dragojlov*, Serbia / USA, *Kyle Jenkins*, USA – *FTS*
10.00 *Towards Essence*, workshop led by *Katharina Seyferth*, Germany – *Ballet School*
11.00 *Round table discussion about the plays ASA and The Dogs* – *CCNS, Art Gallery*
19.00 *Basse danse, Hodworks, Hungary (63') - SNT, "Pera Dobrinović" Stage*
21.00 *The Divine Comedy, The Bifet Theatre, Serbia (75') - The Youth Theatre, Grand Stage*

WEDNESDAY, 27th JUNE

- Tito Sculpture Soap Culture*, installation, *EdE Šinković*, Serbia – *Katolička porta (The Yard of Catholic Church)*
The Backyard, installation by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – *CCNS, Open Stage*
10.00 *Vibes from the Desert / Processing*, workshop led by *Vesna Dragojlov*, Serbia / USA, *Kyle Jenkins*, USA – *FTS*
10.00 *Towards Essence*, workshop led by *Katharina Seyferth*, Germany – *Ballet School*
11.00 *Round table discussion about the plays Basse danse and The Divine Comedy* – *CCNS, Art Gallery*
19.00 *Pookh & Prakh, AKHE Theatre, Russia (60') - The Novi Sad Theatre*
21.00 *MandiMachine, Via Negativa, Slovenia (80') - SNT, "Pera Dobrinović" Stage*

THURSDAY, 28th JUNE

- Tito Sculpture Soap Culture*, installation, *EdE Šinković*, Serbia – *Katolička porta (The Yard of Catholic Church)*
The Backyard, installation by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – *CCNS, Open Stage*
10.00 *Towards Essence*, workshop led by *Katharina Seyferth*, Germany – *Ballet School*
11.00 *Round table discussion about the plays Pookh & Prakh and MandiMachine* – *CCNS, Art Gallery*
17.00 *Algorithmic Art*, lecture by *Vesna Dragojlov*, Serbia / USA – *CCNS, "Tribina mladih" Club (The Youth Forum)*
20.00 *Zen – neither a word nor silence, Perpetuum Dance, Serbia (50') - SNT, "Pera Dobrinović" Stage*
21.30 *Vibes from the Desert*, projections on the facades, *Kyle Jenkins*, USA

FRIDAY, 29th JUNE

Tito Sculpture Soap Culture, installation, EdE Šinković, Serbia – Katolička porta (The Yard of Catholic Church)

The Backyard, installation by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – CCNS, Open Stage

10.00 Towards Desert, workshop led by Katharina Seyferth, Germany – Ballet School

11.00 Round table discussion about the play *Zen – neither a word nor silence* – CCNS, Art Gallery

11.00 Iraqi Ghosts, *Toneelhuis, Belgium (105)* – SNT, "Pera Dobrinović" Stage

21.00 *Vibes from the Desert, projections on the facades, Kyle Jenkins, USA*

22.00 *World Walk – Strange Loop – Test, performance art and Skype conversation, KOBEZ / Brothers Ivanics, France / Hungary – CCNS, "Tribina mladih" Club (The Youth Forum)*

SATURDAY, 30th JUNE

Tito Sculpture Soap Culture, installation, EdE Šinković, Serbia – Katolička porta (The Yard of Catholic Church)

The Backyard, installation by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – CCNS, Open Stage

11.00 Round table discussion about the plays *Iraqi Ghosts and World Walk – Strange Loop – Test* – CCNS, Art Gallery

18.00 *Virusdetected (18+), performance art, Andrej Tjima and Srdan Šimić, Serbia – The Youth Theatre, Small Stage*

19.00 *A Piece of Land between the River and Rocks, The Ensemble Mirage, Serbia (80)* – CCNS, Main Hall

21.00 *Juliet, Theatre Y, USA (75)* – SNT, Chamber Stage

SUNDAY, 1st JULY

Tito Sculpture Soap Culture, installation, EdE Šinković, Serbia – Katolička porta (The Yard of Catholic Church)

The Backyard, installation by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – CCNS, Open Stage

10.00 *Feral Choir, workshop led by Phil Minton, UK – The Youth Theatre, Grand Stage*

11.00 Round table discussion about the plays *A Piece of Land between the River and Rocks and Juliet* – CCNS, Art Gallery

18.00 *The White Room, performance art, Bojan Dakić, Serbia – Art Clinic*

19.00 *Qui vive! Théâtre 2l'Acte, France (105)* – SNT, "Jovan Đorđević" Stage

22.00 *Poisson Pêcheur (The Fish Fisherman), The Lutin Théâtre d'Images Company, France (50)* – Katolička porta (The Yard of Catholic Church)

MONDAY, 2nd JULY

Tito Sculpture Soap Culture, installation, EdE Šinković, Serbia – Katolička porta (The Yard of Catholic Church)

The Backyard, installation by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – CCNS, Open Stage

10.00 *Feral Choir, workshop led by Phil Minton, UK – The Youth Theatre, Grand Stage*

11.00 Round table discussion about the plays *Qui vive! and Poisson Pêcheur (The Fish Fisherman)* – CCNS, Art Gallery

19.00 *Moments d'Absence, Cie C. Loy, France (55)* – CCNS, Main Hall

20.30 *Inside, exhibition of artworks by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – SCC Fabrika*

21.00 *Les Corbeaux, Centre Chorégraphique National d'Orléans, France (60)* – SNT, "Pera Dobrinović" Stage

22.00 *Poisson Pêcheur (The Fish Fisherman), The Lutin Théâtre d'Images Company, France (50)* – Katolička porta (The Yard of Catholic Church)

TUESDAY, 3rd JULY

Tito Sculpture Soap Culture, installation, EdE Šinković, Serbia – Katolička porta (The Yard of Catholic Church)

The Backyard, installation by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – CCNS, Open Stage

Inside, exhibition of artworks by the students of the Faculty of Technical Sciences, Serbia – SCC Fabrika

10.00 *Feral Choir, workshop led by Phil Minton, UK – The Youth Theatre, Grand Stage*

11.00 Round table discussion about the plays *Moments d'Absence and Les Corbeaux* – CCNS, Art Gallery

18.00 *Re/de-construction: Class Enemy, Mladinsko Theatre, Slovenia (100)* – SNT, "Jovan Đorđević" Stage

20.00 *The Borrowed Memories – Greeting and Seeing off, Unprečavanje uspomena/Networking Memories Project, DAH Theatre, Serbia – SNT, Chamber Stage*

21.30 *The Award Announcement – In honour of award winners: Feral Choir, concert of the workshop participants, conducted by Phil Minton, UK – CCNS, Open Stage*

ASA (Average Speed of Answer)

ПЛЕСНА КОМПАНИЈА ДЕРИДА / БУГАРСКА

19.00 / СНИ, Сцена „Петра Добриновић“ / Понедељак / 25. јун 2012.

ИЗВОДЕ

Адам Фриџ (Мађарска)

Јуџин-Лин (Јужна Кореја)

Пеџија Мухова (Бугарска)

Данијела Иванова (Бугарска)

КОНЦЕПТ И КОРЕОГРАФИЈА
ДИРЕКТОРКА ПРОБА
ВИДЕО ДИЗАЈН
3Д ЕФЕКТИ
МУЗИКА
ФОТОГРАФИЈА
ОДНОСИ СА ЈАВНОШЋУ
КОПРОДУКЦИЈА

Жиако Желазков

Силвија Томова

Александер Петров

Борислав Нинев

Климентиј Дичев

Борислав Балухива, Злашимир Аракчев, Фелија Барух

Елијана Талова

Платформа за савремени плес, културу и животињи стил Егно (Бугарска),

Плесна компанија Дерида (Бугарска), Pro Progressione (Мађарска), Плесни шефтар

„Аура“ (Литванија)

МЕНАџЕР ПРОДУКЦИЈЕ
ТРАЈАЊЕ

Атanas Масв

60 минута

ASA (AVERAGE SPEED OF ANSWER)

С краћеница ASA означава "Average Speed of Answer" (енгл. просечна брзина одговора). Концепциј и кореографију представа поштинске Живко Желазков. Учесници у пројектима изабрани су током серије креативних радионица у Будимпешти, Каунасу (Литванија) и Софији. Четворо учесника – који су пореклом из Бујарске, Мађарске и Јужне Кореје – екстремно су различити по својим мускулатурима, техникама покрета и приступима плесу, што је део концепта овог рада. ASA, или просечна брзина одговора, прожима различите димензије нашег живота – од основне, физичке свесности до аистрахије, космичке свести. У шта се претварају брда информација које дневно аисорбујемо, на које начине их артикулишемо? Представа улази у шта новим изазовима који се постављају пред савременог човека – да пребизна власитију иншитуцију у ери информационој друштва.

Представа ASA је копродукција између Ерно и Плесне компаније Дерида. То је први бујарски пројекат посвећен савременом плесу који је подржан од стране Европске комисије у оквиру Програма Култура и део је пројекта: „Кури: повезивање плесних пракси у Европи“.

ПЛЕСНА КОМПАНИЈА ДЕРИДА

Редишља и кореограф Живко Желазков и менаџера у уметности Ашанаса Маева створила је 2002. године идеја о оснивању шима уметника у пољу савременог плеса, изорништа и перформанса. По његовом формирању, шим је иницијално учествовао у привремама идејној пројекта за оснивање приватног изорништа у Шпанији. Након успешне реализације пројекта, Живко Желазков и Ашанас Маев реинстрорвали су Плесну компанију Дерида 2004. Плесна компанија је 2006. године укључена у реинстарт културних асоцијација активилних у Шпанији. Привлачила је професионалце из Бујарске, Шпаније, Шкотске, Велса, са Кубе, из Француске, Аргентине и Русије.

Након повратка у Бујарску 2008, Плесна компанија Дерида реализовала је још једну од својих идеја: оснивање Плесној центра Дерида, који је први центар за савремени плес у Софији. Као резултат одлучних залагања да се развије савремена плесна сцена у Бујарској, Плесна компанија Дерида – у сарадњи са Фондацијом Америка за Бујарску – развила је једногодниши програи објукте „Пробнишката култура за савремени плес у Бујарској“, који је поштинско професионални развој независни плесача.

Плесна компанија Дерида поштила је 2010. године званични члан Интернационалне мреже за савремене извођачке уметности (IETM), једне од највећих у овом пољу, као и партнер Аеројева, интернационалне мреже за плесаче.

ASA (Average Speed of Answer)

DERIDA DANCE, BULGARIA

19.00 / SNT, "Pera Dobrinovic" stage / Monday / 25th June 2012

CAST

Ádám Frigy (Hungary)
Jungin Lee (South Korea)
Petya Mukova (Bulgaria)
Daniela Ivanova (Bulgaria)

CONCEPT AND CHOREOGRAPHY	<i>Jiriko Jeliazkov</i>
REHEARSAL DIRECTOR	<i>Silvia Tomova</i>
VIDEO DESIGN	<i>Aleksander Petrov</i>
3D EFFECTS	<i>Borislav Ninov</i>
MUSIC	<i>Kliment Dichev</i>
PHOTOGRAPHY	<i>Borislav Balushev, Zlatimir Arakiev, Phelia Barouh</i>
PUBLIC RELATIONS	<i>Eliana Lilova</i>
CO-PRODUCTION	<i>Spisane Edno (Bulgaria), Derida Dance (Bulgaria), Pro Progressione (Hungary), Dance Theatre "Aura" (Lithuania)</i>
PRODUCTION MANAGER	<i>Atanas Maev</i>
DURATION	<i>60 minutes</i>

ASA (AVERAGE SPEED OF ANSWER)

The abbreviation ASA stands for "Average Speed of Answer". The concept and choreography are by Jivko Jeliazkov. The participants in the project were selected during a series of creative workshops in Budapest, Kaunas and Sofia. The four participants – who are from Bulgaria, Hungary and South Korea – are extremely different in terms of their physiques, movement techniques and approaches to dance, which is part of the work's concept. ASA passes through the various dimensions of our life – from physical, grounded awareness to abstract, cosmic consciousness. What do the mountains of information we absorb daily turn into, and what are the ways of articulating them? The performance traces the new challenges facing humanity's ability to recognise its own intuitiveness in the era of the information society.

The performance ASA is a co-production between EDNO and the dance company Derida Dance. It is the first Bulgarian project for contemporary dance supported by the European Commission's Culture Programme and is part of the project "Circle: connecting dance practices in Europe".

DERIDA DANCE

In 2002, director and choreographer Jivko Jeliazkov and art manager Atanas Maev united around the idea of creating a team of artists working in the field of contemporary dance, theater and performance. Initially, the team participated in the preparation of a conceptual project for founding a private theater in southern Spain. After its successful realisation in 2004, Jivko Jeliazkov and Atanas Maev registered the Derida Dance Company.

In 2006 Derida Dance was included in the register of cultural associations active in Spain. The company attracted professionals from Bulgaria, Spain, Scotland, Wales, Cuba, France, Argentina and Russia.

After returning to Bulgaria in 2008, Derida Dance realised yet another of its ideas: the Derida Dance Center, the first center for contemporary dance in Sofia. As a result of purposeful efforts to develop the contemporary dance environment in Bulgaria, Derida Dance – in cooperation with the America for Bulgaria Foundation – developed a year-long training program "Probiotic for contemporary dance in Bulgaria", which supported the professional development of freelance dancers.

In 2010, Derida Dance became an official member of IETM, one of the largest international networks in the sphere of contemporary performing arts, as well as a partner to Aerowaves, a cross-border network for dance performances.

Пси

ЕРГСТАТУС ПЛЕСНИ ТЕАТАР, СРБИЈА

20.30 / СНИ, Камерна сцена / Понедељак / 25. јуни 2012.

Фото: Јелена Антонијевић

ИГРАЈУ

Јелена Стојиљковић
Јована Ракић Киселчић
Стојан Симић

ИДЕЈА И КОРЕОГРАФИЈА

Борис Чакирић

МУЗИКА

Александра Ђокић

ДРАМАТУРГИЈА

Марко Пејовић

СЦЕНА И КОСТИМИ

Борис Чакирић

ВИДЕО

Андрејана Лубина и Борис Земљаченко

СПЕЦИЈАЛНИ ГОСТ, КОРЕОГРАФ

Бојана Мишић

ТЕХНИКА

Петар Калинић, Борислав Силаменков

ПРОДУЦЕНТ

УК Вук Караџић

ТРАЈАЊЕ

50 минута

ПСИ

У основној идеји позоришта, обично се зна ко је нас а ко власник. Када се деси замена и човек буде одвојен од своје људске и стварне у исеху позоришту, да ли се пробуди у њему и исеха природа? Да ли се са сваком таквом заменом, људско друштво ипак мења у исеху заједнице? Да ли се онда култура насиља прихватила као нови образац у друштву и предаје новим генерацијама? У сваком случају, последице су драматичне када се насиље враћа онима који су га хранили.

Марко Пејовић, драматург

Представља говори о различитим врстама насиља које преузима главну улогу у људској комуникацији. Прича је саздана од седам сцена, које сублмишу седам нивоа у процесу развоја насиља. Кроз савремену иконографију архиепископа, кроз фрагментарне слике, које ипак иако све облике осећајности, представља води до стратегије.

ЕРГСТАТУС ПЛЕСНИ ТЕАТАР

ЕРГСТАТУС плесни театар основан је 1998. године, као едукативни пројекат савременог плеса. Од тада до данас пројекат је прерастао у независну организацију која је својим радом – кроз семинаре, радионице и уметнички рад плесног театра – стекла запажено место на мапи Србије али и у региону. ЕРГСТАТУС такође ради и као инклузивна група са играчима са и без инвалидитета.

До данас ЕРГСТАТУС је остварио сарадњу са компанијама и уметницима из разних крајева света – САД, Јапан, Аустралија, Израел, Пољска, Немачка, Словенија, Холандија и многе друге, наступајући на бројним интернационалним фестивалима и сусретима у земљи и иностранству. ЕРГСТАТУС плесни театар освојио је Медаљу УБУС-а Удружења балетских уметника Србије и друго место на Фестивалу кореографских минијатура 2000. године у Народној изложби у Београду.

Продукције: 2011 – Звучна инсталација у четвори слике, 2011 – Cafe Intermezzo, 2008 – Walking through Forms...

The Deas

EP1STATUS DANCE THEATRE / SERBIA

20.30 / SNT, Chamber Stage / Monday / 25th June 2012

Photo: Ljiljana Antonović

DANCERS

*Jelena Stojilković
Jovana Rakić Kiselčić
Stojan Simić*

IDEA AND CHOREOGRAPHY

Boris Čakširan

MUSIC

Aleksandra Dokić

DRAMATURGY

Marko Pejović

SET AND COSTUMES

Boris Čakširan

VIDEO

Andrijana Lubina and Boris Zemljačenko

SPECIAL GUEST, CHOREOGRAPHER

Bojana Mišić

TECHNICAL EQUIPMENT

Petar Klinić, Borislav Stamenkov

PRODUCTION

UK Vuk Karadžić

DURATION

50 minutes

THE DOGS

In the basic division of positions it is usually clear who holds the position of the dog and who holds the position of the owner. When there is change which separates a man from his human position and puts him into the dog position instead, does this change cause the appearance of a dog-like nature in such a man? Does this kind of change turn the human society into a society of dogs? Is the culture of violence then accepted as a new pattern by a society and as such bestowed on the new generations? In any case, the consequences are dramatic when the backlash of violence hits the ones who once fed it.

Marko Pejović, dramaturge

The play speaks of different kinds of violence which becomes the predominant form of human communication. The story consists of seven scenes, which sublimate the seven levels in the process of the development of violence. Through a contemporary iconography of archetypes, through fragmentary images, which gradually extinguish all forms of sensitivity, the play leads to its tragic end.

THE ERGSTATUS DANCE THEATRE

The ERGstatus Dance Theatre was established in 1998, as an educational contemporary dance project. Since then, this project has grown into an important independent organisation which has through its work – through seminars, workshops and artistic engagement of the Dance Theatre – won an important position on the map of Serbia as well as the region. ERGstatus also operates as an inclusive troupe with both disabled and non-disabled dancers. So far ERGstatus has established collaboration with companies and artists from all over the world – the USA, Japan, Australia, Israel, Poland, Germany, Slovenia, The Netherlands and many others, as well as performed at many international festivals and meetings. The ERGstatus Dance Theatre has won an UBUS Medallion from the Association of Ballet Artists of Serbia and the second place at the Festival of Choreography Miniatures in 2000 in the National Theatre in Belgrade.

Productions: 2011 – Audio Installation in Four Images, 2011 – Cafe Intermezzo, 2008 – Walking through Forms...

Basse dance

АДРИЈЕН ХОД / ХОДВОРКС, МАЂАРСКА

19.00 / СНИ, Сцена „Петра Добриновић“ / Уторак / 26. јун 2012.

Фото: КЛУ

ИЗВОДЕ

Емеше Цукорка
Јулија Гарај
Марко Ториче
Чаба Молиар

КОРЕОГРАФИЈА

МУЗИКА НА СЦЕНИ, ГЛАС

ДРАМАТУРГИЈА

СЦЕНОГРАФИЈА

КОСТИМИ

ДИЗАЈН СВЕТЛА

КОПРОДУКЦИЈА

ПРОЈЕКАТ СУ ПОДРЖАЛИ

Адријен Ход

Золтан Мижеј

Илдико Веј

Рожа Шебе

Кати Имре / Artista Studio

Бас Беренсен

Позориште Гранд Гронинген

Мађарско министарство људских ресурса, Национални фонд за културу, Темисе јавна фондација (Програма целоживотног учења ЕУ), Фондација за нове извођачке уметности, Фондација ОДГ, Фондација радионица, Оишћина Будимешта, L1 Dance Works, Клуб Гедер, Таницафабрик-Берлин, Радијалсистем-Берлин
63 минута

ТРАЈАЊЕ

BASSE DANSE

Basse danse је пројекат илесова, стројно распоред музике и покрета. Basse danse је простор између – између изобразића и најуништеној места. Basse danse је онај разломак времена у коме доушташ себи да пређеш из једне реалности у другу. Између слободне и принуде, сувишности и неопходности, измишљеној и истини, између мировања и немира, емоционалној и уздржаној. Basse danse пошреште константно промене изредогређене да увек остану исте. Нарушена хармонија, муња тошво без грмљавине, место опречности на коме бука истојоји израваљено са врхунском ренесансном музиком. Basse danse је илесни комад изван концепцијуализма и истопогерне. Basse danse је само пројекат илесова са стројо одређеним распоредом музике и покрета.

Basse danse је добићник Награде Рудолф Лабан додељеној у маршу 2012, за најбољу изредставу савременој илесова ове сезоне у Мађарској.

АДРИЈЕН ХОД / ХОДВОРКС

Адријен Ход је мађарска кореографкиња, познатија по својим радикалним ирисцијуима шелма, просторима и експерименталној музици. Она константно тражи нове улове истраживања бесконачној мноштва начина којима се шела моју крешају на сцени и ирисцијуној дејствија које изазивају у илегаоцима. Ход најине ка шеме да изокреће сивари и неирекдно ренићеритерира оно што види током периода ипроба. Њена остварења шеже да дошакну што шиво се „заиста“ дешава у илесачима и да саму шју сивар иовезу са публиком, често на сцени без икакве сценографије. Како је шво сама изразила: „Минимализам до сржи. По мени, шела и иласови не испуниши било који простор. Пошћуна иразнина ме ириваљачи. У иразнини моја душа ироналази иисирацију и одзива се.“

Адријен Ход је дипломирала у Школи илесова у Будимпешти 1993. године. Своју иреву илесну комитацију основала је 1995. и наставила је да сивара изредставе у изобразишћу и везане за одређена места. Ради и као професорка илесова. Предаје савремене шехнике, и ипривизицију и комитацију и има ситалини ангажман на Плесној академији у Будимпешти од 2005. године. Ходворкс је основан 2007. године. Адријен Ход је добићница сивинденције за серију Истраживање у неопознатој, у организацији Фондације радионица 2007. и 2008. а ипоред шотоа учествовала је и у мађарско/америчком уметничком пројекату Тачке сусреша (Meeting Points). Ходворкс редовно сарађује са уметницима различитих профила и дисциплина у ипротрази за новим формама и грамашурским ипринципима.

Basse dance

ADRIENN HÓD / HODWORKS, HUNGARY

19.00 / SNT, "Pera Dobrinorici" Stage / Tuesday / 26th June 2012

Photo: KYI

DANCERS

*Emese Cuharka
 Júlia Garai
 Marco Torrice
 Csaba Molnár*

CHOREOGRAPHY
LIVE MUSIC, VOICE
DRAMATURGY
SCENOGRAPHY
COSTUMES
LIGHT DESIGN
CO-PRODUCED BY
SUPPORTED BY

*Adrienn Hód
 Zoltán Mizsei
 Ildikó Végh
 Rózsa Seb
 Kati Imre / Artista Studio
 Bas Berensen
 Grand Theatre Groningen*

*Hungarian Ministry of Human Resources, National Cultural Fund, Tempus Public Foundation (EU Lifelong Learning Programme), New Performing Arts Foundation, Qff Foundation, Workshop Foundation, Municipality of Budapest, L1 Dance Works, Gödör Club, Tanzfabrik-Berlin, Radialsystem-Berlin
 63 minutes*

DURATION

BASSE DANCE

Basse danse is a dance card, a strict schedule of music and movements. Basse danse is a space in between – in between theatre and an abandoned place. Basse danse is that very fraction of time in which you allow yourself to shift from one reality to the other. In between freedom and constraint, superfluity and necessity, fiction and truth, in between peacefulness and restlessness, the emotional and the reserved. Basse danse portrays constant changes destined to always stay the same. A shifted harmony, lightning within almost no thunder, a place of opposition where noise goes arm in arm with the glory of renaissance music. Basse danse is a dance piece beyond conceptualism and the post modern. Basse danse is merely a dance card with a strict schedule of music and movements.

In March 2012, Basse danse received a Rudolf Laban Prize as the most outstanding contemporary dance performance of the season in Hungary.

ADRIENN HÓD / HODWORKS

Adrienn Hód is a Hungarian-born choreographer, known for her radical approaches to bodies, spaces and experimental music. She constantly seeks new angles to investigate the infinite variety of ways bodies can move on stage and the immediate effect that evokes in audience. Hód tends to turn things around, as it were, and constantly re-interpret what she sees during the rehearsal period. Her creations endeavour to cave in to what is 'really going on in her dancers and to connect that very thing with the audience, often filled with no stage design. As she puts it: "Minimalism to the core. To me, bodies and voices will fill any space. Pure nothingness pulls me in. The void carries the inspiration to which my soul responds."

Hód graduated from Budapest Dance School in 1993. She founded her first company in 1995, and has continued to create performances in theatres and site-specific locations. She also teaches contemporary technique, improvisation and composition and has been a permanent teacher at Budapest Dance Academy since 2005. Hodworks was founded in 2007. She received a scholarship for the Research to the Unknown series organised by Workshop Foundation in 2007 and in 2008 and she participated in the Hungarian/American artistic programme Meeting Points. Hodworks regularly collaborates with artists from different field, seeking new forms and dramaturgical principles.

Бананска комедија

БИТЕФ ТЕАТАР / СРБИЈА

21.00 / Позориште младих, Велика сала / Уторак / 26. јун 2012.

ИГРАЧИ БИТЕФ ДЕНС КОМПАНИЈЕ

Анхел Ајалањ
 Никола Томашевић
 Свјетлана Лајковић
 Милош Пецловић
 Урош Пејтровијевић
 Ана Њежић
 Невена Јовановић
 Милица Јевић

КОНЦЕПТ И КОРЕОГРАФИЈА

Едвард Клај

МУЗИКА

Борис Кржишник и Мило Лазар

КОСТИМОГРАФ

Маја Мирковић

АСИСТЕНТ КОСТИМОГРАФА

Биљана Тегелија Бајанић

КОНЦЕПТ СЦЕНЕ

Едвард Клај

ДИЗАЈН СВЕТЛА

Едвард Клај

АЛТЕРНАЦИЈЕ

Немања Наумоски, Миона Пејровић

БАЛЕТСКИ ПЕДАГОГ

Марија Јанковић

ФОТОГРАФИЈА

Јелена Јанковић

ОРГАНИЗАЦИЈА

Данка Милековић

ШЕФ ТЕХНИКЕ

Љубомир Радивојевић

МАЈСТОР СВЕТЛА

Драган Ђурковић

МАЈСТОР ТОНА

Миролуб Владић

КОПРОДУКЦИЈА

Битеф театар и Буда град театар

ТРАЈАЊЕ

75 минута

РЕЧ АУТОРА

Идеја да радим Божанствену комедију у илестној форми чини ми се као самоубиство, и то врло изазовно... Иронично је да сам свој моћни пронаош у Дантеевом личном "покушају самоубиства", тоду кроз подручје смрти док боравим међу живима.

Питао ме да ли би он то иновато учинио у данашње време и како би изгледала његова Дивина?

Конструкција поеме би вероватно била истиа: штри различита нивоа стања душе, можда би догао неке модерне, софистициране ирегове и вероватно би заменио распоред њихове шевжине са ситарим ирегговима. Вероватно би многи ситвари било друшчачије али сам убеђен да време никад не би променило његову љубав према Беатриче.

Моја намера са овим извођењем је да створим ситуациони простор, латентну ире нешто паралелну визију штри нивоа из поеме, у коме налазимо осам ирача у необичним ситуацијама. Пакао је смештен у шаекмичне Стандардних илестова, у коме су илестачи шаекмичари и судије у исто време. Форма Стандардних илестова врло добро описује критеријуме које модерно друштво захтева: бити савршен, бити шаекмичар, бити вештачки леи и носити број (који се брдно ираши), а који може бити избрисан и замењен за животоа. Дијалој и иштеракција између реалној и надреалној је релациони принцип мој концепција. Ми сви имамо различите иреципије оној што видимо и како иштериреширамо наша искуства у вези објекта који посматрамо. Време не нас окупиши на саи у коме не смо врло инаши друшчачије значење за свакој од нас. На пример, чистити, лишће у мојој визији је измерено на 12 минутиа, што је количина времена потребна да се обаре шнајетив. Иста количина времена има различитиш дужину у изорништу и различитиш рају: желити да загризем иарче Дантеевоу љубави, да та жваљем неколико ситовиша година и да онда, кад ми се уморе мишићи лица и извисти све зубе, полако та ироутишам и утагнем у дри сан. Пробујим се следеће јутра и иожурим и следећи обичан дан као консеквентни број са његовом консеквентном позицијом.

ПАКАО (ВИДИМО СЕ) У РАЈУ? То је идеја и моћно наше иушћа.

Добродошли на укрцавање.

Едвард Клуј

БИТЕФ ТЕАТАР

Остајући на штрају главне концепције Битеф шеатра да иредитичне и иромовишне нове изорнишне ситмлове и шенденције, Битеф шеатар наиравоно је заокреши и профилмасо свој рејешвар у иравцу – са једне ситране чистото илестној израза, који је оличен у раду Битеф денс компаније, и са друге ситране иредешава које иису жанровски иужно ирецизно дефинисане, већ чине иранична подручја између драмској, физичкој, музичкој и визуелној изорнишиа. Рад Битеф денс компаније иподразумева класичан и савремени илестни шренити, као и сарадњу са најеминенцијим домаћим и ситраним кореографима и режисерима.

У сезони 2011/2012 Битеф шеатар наставаља своју двоструку рејешвареку мисију у да развија илестни шеатар, на ивром меситиу кроз развој и иродуције Битеф денс компаније, али и кроз бројна иостивања домаћих и ситраних илестних иродуција. Са друге ситране Битеф шеатар наставаља да развија и шери илестформу нево, ангажованој драмској ситваралацији. Назив сезоне "Границе" иновештишава иштражваље ираница шела и илестној израза у илестном шеатру, као и иштражвање оних илестних и теоратских ираница, реалних и фиктивних, ираница које нас ситишвају или иак штрају да их кроз уметнички израз иревази,лазимо и иреципишујемо.

ЕДВАРД КЛУГ

Завршио је студије балета 1991. године на Државној балетској школи у Клужу-Напоци у Румунији. Исте године је ангажован као солиста у Словеначком националном шеатру (СНГ) у Марибору, где је 2003. године ипосао директор балета. Изводи његове кореографије, Балет мариборској СНГ-а учествовао је на највећим изорнишним фестивалима широм света. Клуј је добитник међународних награда за кореографију у балету и илесту (Варна, Москва, Хановер и Најоја) као и највише словеначке награде за културна достигнућа, награде Прешернове фондације за 2005. и награде Глејзерове, илесте (Glacier Charter) за 2008. годину.

The Divine Comedy

THE BITEF TEATRE / SERBIA

21.00 / The Youth Theatre, Grand Stage / Tuesday / 26th June 2012

THE BITEF DANCE COMPANY

DANCERS

Ashen Ataljane

Nikola Tomašević

Strahinja Lacković

Miloš Isilović

Uroš Petronjević

Ana Ignjatović Zagorac

Nevena Jovanović

Milica Jević

CONCEPT AND CHOREOGRAPHY	<i>Edward Clug</i>
MUSIC	<i>Borut Kržišnik and Milko Lazar</i>
COSTUME	<i>Maja Mirković</i>
COSTUME ASSISTANT	<i>Biljana Tegeltija Bojanić</i>
SET CONCEPT	<i>Edward Clug</i>
LIGHT DESIGN	<i>Edward Clug</i>
ALTERNATES	<i>Nemanja Naumoski, Miona Petrović</i>
BALLET PEDAGOGUE	<i>Marija Janković</i>
PHOTOGRAPHY	<i>Jelena Janković</i>
ORGANISATION	<i>Danka Milenković</i>
HEAD TECHNICIAN	<i>Ljubomir Radivojević</i>
LIGHT ENGINEER	<i>Dragan Đurković</i>
SOUND ENGINEER	<i>Mirosljub Vladić</i>
CO-PRODUCTION	<i>Bitef Theatre and Budva Theatre City</i>
DURATION	<i>75 minutes</i>

THE AUTHOR'S FOREWORD

The idea to do the *Divine Comedy* as a dance performance seems like a suicide; and a tempting one as such...

It is an irony that I found my motif in Dante's own 'suicide attempt,' a walk through the realm of death while you are still among the living. I wonder if he would do it again today, and what his Divina would be like.

The structure of the poem would probably be the same: three different levels of the soul's state, perhaps he would add some modern, sophisticated sins and would probably change the order of their gravity relative to the old ones. Many things would be different but I am sure the passage of time would never change his love of Beatrice.

My intention with this performance was to create a situational space, more a lateral than a parallel vision of the three levels from the poem, where we find eight dancers in unusual situations. The Inferno is placed in the Standard Dance Competition, with the dancers appearing in both functions – of competitors and judges. The Standard Dance Form depicts very well the criteria imposed by the modern society: be perfect, be a competitor, be artificially beautiful and wear a number (which is followed carefully), which can easily be erased and changed while we are still alive.

Dialogue and interaction between the real and the surreal is what the relative principle of my concept is. We all have different perceptions of what we see and how we interpret our experiences in regard to the object we are observing. Time will draw us together for one hour, within which the very time will have a different meaning for each one of us. For example, the Purgatory in my version is timed to last for 12 minutes, which equals to the spaghetti preparation time. The same amount of time has a different length in the theatre than in Heaven: I want to take a bite of Dante's love, to chew it for a few hundreds of years and then, when my facial muscles get tired and I lose all my teeth, to swallow it slowly and fall fast asleep. I'd wake up the following morning and quickly set off into the ordinary day as a consequent number with its consequent position.

INFERNO (SEE YOU) IN HEAVEN! This is the idea and motif of our path.

Welcome aboard.

Edward Clug

THE BITEF THEATRE

Staying true to the leading concept of the Bitef Theatre to encourage and promote new styles and tendencies in theatre, the Bitef Theatre has made a U-turn and profiled its repertoire in two directions: on the one hand pure theatrical expression, embodied in the work of the Bitef Dance Company, and on the other hand, plays which are not necessarily defined in a precise way in regard to genre, but are focusing on the bordering areas between the dramatic, physical, musical and visual theatre. The Company's work includes classical and contemporary dance training, as well as cooperation with leading domestic and foreign choreographers and directors.

In the 2011/2012 season the Bitef Theatre continues its double repertoire mission – the further development of dance theatre with ongoing improvements to the Belgrade dance scene, primarily through the productions of the Bitef Dance Company as well as numerous guest appearances by domestic and international dance productions. On the other hand, the Bitef Theatre continues its expansion of a platform for new and engaged theatre productions.

The season's title 'Boundaries' indicates an exploration of the boundaries of the body and of physical expression in dance theatre, as well as the political and geographical boundaries or borders, real or imagined, which limit or challenge us to overcome and question them through artistic expression.

EDWARD CLUG

Edward Clug received his ballet training at the National Ballet School in Cluj-Napoca, graduating in 1991. That year he joined the Slovene National Theatre (SNG) in Maribor where he was appointed Ballet Director in 2003. Performing Clug's choreographies, the Ballet of Maribor's SNG has widely toured the international festival circle. Clug has won a number of international prizes for choreography in ballet and dance (Varna, Moscov, Hanover and Nagoya). He has also been awarded the highest Slovene prize for achievements in the field of culture – the Prešern Foundation Award in 2005, as well as the Glazer Charter in 2008.

Пух и Прах

ТЕАТАР АКНЕ / РУСИЈА

19.00 / Новосадско извориште / Среда / 27. јун 2012.

ИГРАЈУ

Павел Семченко
Наталија Шамина
Максим Исаев

ЗВУК

Андреј Сизинцев

СВЕТЛО И МЕНАЏМЕНТ

Вадим Гололобов

ТРАЈАЊЕ

60 минута

КРШ И ПЕПЕО

Из онога што је у почетку личило на минијатуру, фрагментарне епизоде, чудовишно је настала прича, која је попути интригирајуће коцкице која недостаје. У целости не ма, представа без речи приказује словити конфликт између усамљеног мушкарца и усамљене жене. Трагајући по целој земаљској кули за љубављу, њих двоје замењују улоге и прелазу кроз жапрове, присвајају маске и манипулишу људима.

Упркос илани „Пуза и Праз“ стоји динамички принцип, који следи љубав: она настаје, нестaje и поново се рађа. Пажња гледалаца је од почетка усмерена на настајање једне љубави. На сцени се сакупила прљавишина, пред постоје све већи. Живој мушкарца, који још покушава да сиречи хаос, ближи се крају. Жена, након коначног растајанка од мушкарца, проналази идућ ка себи и остаје поштеђена с тома.

У представи се хаос љубави усматра као „издигну индивидуална“ величина: ликови су замењиви, на крају остају само симболи који говоре да се шочак живота окреће: љубав поново цвета као вајра која храни саму себе.

Назив „Пух и Праз“, или „Кри и пеео“ (што је један од мојућих превода), упућује не само на првобитну крхкост и неостојаност човека већ и на то колико смо мали, истоово ништавни, насрцам природних закона ван наше контроле. Позоришна група АКНЕ поседује чаробну способност којом нам врло једноставно указује на наше сопствено бестежинско стање. Почнемо свој замршени живот да доживљавамо као леј, упросто збој штоа што је тако замршен.

ТЕАТАР АКНЕ

Културне иконе на независној уметничкој сцени Москве и Санкт Петербурга, шражени на фестивалима нових тенденција и у континенталној Европи, АКНЕ стварају јединствено изорниште хаоса сажано од снова. Пуне безбројних асурних ситуација и мистифицираних догађаја, њихове представе су навијене фантастичним сликама и бескрајно фасцинантним сценографијом.

Групу су основала тројица чланова тештра „Yes – No“ Бориса Понизовској (Максим Псаев, Павел Семченко, Вагим Васиљев) 1989. године. Као независна (у поједу етикла и форме), група је почела да делује у изорништу, на филму и у ликовној уметности. Од 1996. године доживљавају себе више као изорнишни колективне. Од тој времена група ствара – уношребом класичних средстава – за нормалну сцену и стални је учесник тештарских фестивала у Русији и иностранству. Чланови групе узимају учешћа у различитим тештарским пројектима са другим групама и изорништима.

Имајућу и виду искуство АКНЕ групе у пољу ликовне уметности, онама је одесно говорити као о Ошћичком тештру или Руском гелиничком тештру. АКНЕ користи сценски (идеални) Простор укључујући исто тако (идеални) Светло и Звук и себе сматра једино за Оператера. У тош случају Простор је један од главних ликова представе. Простор којим овладају Оператери вредан је и довољан по себи.

АКНЕ је недавно учествовала на Позоришном фестивалу фигура у Ерлангену (Немачка).

Patch & Patch

AKHE THEATRE / RUSSIA

19.00 / *The Novi Sad Theatre* / Wednesday / 27th June 2012

ACTORS

Pavel Semchenko

Natalia Shamina

Maxim Isaev

SOUND

Andrey Sizintsev

LIGHT AND MANAGEMENT

Vadim Gololobov

DURATION

60 minutes

POOKH & PRAKH

From what initially seem to be miniature, fragmented episodes, a story is miraculously created like an intricate puzzle. Entirely silent, wordless performances conjure up the explosive conflict between a lonely man and a solitary woman. While they search the earth for love, they switch roles and fit through genres, adopt masks and manipulate puppets.

The play 'Pookh and Prakh' puts in the foreground a dynamic principle that love follows: it appears, disappears and appears again. From the very beginning, the audience is presented with a story of the disappearance of a love. The stage is gradually filled with dirt, the mess grows. The life of the man, who is still trying to prevent chaos, is nearing its end. The woman, after the eventual separation from the man, finds a way to return to her own self and avoids the breakdown.

The play puts the chaos of love in the perspective of a value per se: characters are substitutable, and at the end what we are left with are just symbols which tell us that the wheel of life is turning: love flourishes again like a fire which feeds on itself.

The title 'Pookh and Prakh' implies not only the original fragility and impermanence of man but also how small, almost null we are compared to the laws of nature outside our control. The troupe AKHE has a charming ability to show us our own weightless state in a simple way. We start to see our intricate lives as beautiful for the very fact they are so complicated.

AKHE THEATRE

Cult icons in Moscow and St. Petersburg independent art scenes and sought after at progressive festivals and across mainland Europe, AKHE creates a unique dream theatre of chaos. Filled with countless absurd and inspired events, its shows are packed with fantastic images and endlessly fascinating stage pictures.

The group was founded by three members of Boris Ponzovski theatre "Yes - No" (Maksim Isaev, Pavel Semchenko, Vadim Vasiliev) in 1989. The group immediately announced itself as independent (in term of styles and forms) and started their activity in a performance, cinema, and fine art. From 1996 they count themselves more like theatre collective. Since that time the group has been creating for normal (in classical means) stage and has been a permanent participant of theatre festivals in Russia and abroad. The members of the group take part in different theatre projects with other groups and theatres.

Taking into account certain experience of the AKHE group in the field of fine art, it is appropriate to speak about the group as an Optical Theatre or a Russian Engineering Theatre. AKHE uses scenic (ideal) Space including again (ideal) Light and Sound and consider themselves only as Operators. In this case the Space is one of the main characters of the show. The space mastered by the Operators is valuable and sufficient itself. Recently, they have appeared at the Figuren Theater Festival in Erlangen (Germany).

Мандић Машина

ВИА НЕГАТИВА / СЛОВЕНИЈА

21.00 / СНП, Сцена „Петра Добриновић“ / Среда / 27. јун 2012.

ИЗВОДИ

Марко Мандић

ИДЕЈА

Марко Мандић и Бојан Јаблановец

РЕЖИЈА И СЦЕНОГРАФИЈА

Бојан Јаблановец

СВЕТЛО И СЦЕНА

Игор Ремеша

ПРОДУЦЕНТ

Шпила Трошић

ПРОДУКЦИЈА

Вија негатива, Серија представља Вија нова 2011, уз подршку Министарства културе Републике Словеније и Града Љубљана

КОПРОДУКЦИЈА

СНГ Драма Љубљана

ТРАЈАЊЕ

80 минута

СОЛИСТИЧКА ПРЕДСТАВА МАРКА МАНДИЋА

Глумац као машина за производњу емоција, глумац као средство идентификације, глумац као објекат фасцинације... Унешто више од сави времена, Марко преобликује своје тело кроз 37 улога (аутистичних остварења у шеатарским представама извођењем у периоду 1996–2010) како би на сцену оставио суштинску глумца, што је немогуће свести на улогу. Представљени драмски ликови задржавају своје физичке карактеристике, оригинални шексти, сценски говор, типичне ситуације, укључујући, иде је то могуће, оригиналне костиме, реквизите и музику. Компликација не ираши хронологију њиховог наступа. МандићМашина је завршни део трилогије Мандић (*Extract Mandić, Viva Mandić, MandićMachine*). Награда Удружења позоришних критичара Словеније за најбољу представу у сезони 2010/2011. „Завиљујући исихо-физички израз...“ (из образложења награде)

ВИА НЕГАТИВА

Виа неашива је међународни пројекат у пољу извођачких уметности. Свој рад фокусира на однос између извођача и публике у стварном времену и простору. Бави се односом између сложене шока гледишта, очекивања, судова, закључака, признања, стереотипа, заблуда, предрасуда, толеранције или нетолеранције, знања и недостижних исти; све ово изазива различите емоционалне, рационалне или ирационалне одговоре. Није важно шта су предеш или ирича представе, чланови Виа неашиве увек ирајају за ситуацијом која иокреће овај однос и ирачи ја будним. Занима их жива уметност која иостoji збои иштања а не збои одговора. Тиме њихове извођачке сташтеије иостају све разноврсније: шеатар, предавање, илес, видео, радикална телесна иракса, иагеријски пројекти... Осећају да су најстварнији када доиичу оно што се не може више рационализовати, када не морају више да се ирешавају да разумеју нешто што заправо не разумеју. Раде као колектив у коме се сваки појединца бори својим разлозима, телом и габроршћу, иагинацијом и умом, вештинама и енергијом за властити смисао и иозицију на сцени.

Заједно раде од 2002. године. У периоду 2002–2008. реализовали су седам пројеката, од којих је сваки иосвећен једном смртном иреци. Организовали су бројне радионице. Пројекти су се ирикључили извођача из многих земаља, чиме је добио међународни карактер. На новој серији представа, под називом Виа нова, почели су да раде 2009. године. ВИ има седиште у Љубљани; уметнички директор и оснивач пројекта је позоришни редитељ Бојан Јаблановец. ВИ је иши ишвореној пројекта, што значи да не представља иозоршну ирици са савиим бројем чланова.

ФЕСТИВАЛИ И ТУРНЕЈЕ

Венецијанско бијенале, Kampnagel Hamburg, Hebbel am Ufer Berlin, New Territories Glasgow, Bit Teatergarasjen Bergen, Vie Scena Contemporanea Modena, Natura dei teatri Parma, Volksteater Wien, Frascati Amsterdam, Contemporary drama Budapest, Rencontres Marseille, Small Inventory Prague, Eurokaz Zagreb, Инфанти Нови Сад, Fiat Podgorica, Mot Skopje...

MandićMachine

VIA NEGATIVA / SLOVENIA

21.00 / SNT, "Pera Dobrinorič" / Wednesday / 27th June 2012

PERFORMED BY

Marko Mandić

CONCEIVED AND DEVISED BY *Marko Mandić and Bojan Jablanovec*

DIRECTION AND SET *Bojan Jablanovec*

LIGHT AND STAGE *Igor Remeta*

PRODUCER *Špela Trošt*

PRODUCTION *Via Negativa, Via Nova performance series 2011, with the support by Ministry of Culture of Republic of Slovenia and the City of Ljubljana*

CO-PRODUCTION *SNG Drama Ljubljana*

DURATION *80 minutes*

SOLO PERFORMANCE BY MARKO MANDIĆ

Actor as a machine for production of emotions, actor as a medium of identification, actor as a body of fascination... In about one hour Marko runs over his body 37 roles (authentic creations from theatre performances he made in the period 1996 – 2010) in order to stage the core of an actor, which is impossible to reduce to the role. Presented dramatic characters retain their physical characteristics, the original texts, stage speech, typical situations and, where possible, including original costumes, props and musical equipment. Compilation does not follow the chronology of their creation. *MandićMachine* is a final part of the *Mandić* trilogy (Extract *Mandić*, *Viva Mandić*, *MandićMachine*).

Slovenian Association of Theatre Critics Award for the best performance of 2010/2011 season. "Stunning psycho-physical expression..." (From the award argumentation)

VIA NEGATIVA

Via Negativa is an international performing arts project. Their work is focused on the relationship between the performer and the audience in real space and time. They deal with this relationship as a complex flow of points of view, expectations, judgments, conclusions, recognitions, stereotypes, fallacies, prejudices, tolerance or intolerance, knowledge or lack thereof; all these trigger various emotional, rational or irrational responses. No matter what is the subject or the story of the performance they always search for the situation that triggers this relationship and gets it running. They are interested in live art that exist because of questions and not because of answers. Their performing strategies are therefore more and more diverse: theater, lecture, dance, video, radical body practices, gallery projects ... They feel they are most real when they touch upon something that can no longer be rationalized, when they no longer have to pretend to understand something they do not. They work as a collective in which each individual fights with his reasons, his body and courage, his imagination and mind, his skills and energy for his own sense and position on stage.

They are working from 2002. In the period from 2002 to 2008 they produced 7 projects on 7 deadly sins and organized numerous workshops. Many performers joined the project, which thus became international. In 2009 they have begun working on a new performance series *Via Nova*. VN has its home in Ljubljana, the artistic director and the founder of the project is theatre director Bojan Jablanovec. VN is an open-type project, meaning they are not a theatre group with a fixed number of its members.

FESTIVALS AND TOURS

La Biennale di Venezia, Kampnagel Hamburg, Hebbel am Ufer Berlin, New Territories Glasgow, Bit Teatergarasjen Bergen, Vie Scena Contemporanea Modena, Natura dei teatri Parma, Volksteater Wien, Frascati Amsterdam, Contemporary drama Budapest, Rencontres Marseille, Small Inventory Prague, Eurokaz Zagreb, Infant Novi Sad, Fiat Podgorica, Mot Skopje...

Зен - Ни рет Ни кунтња

ПЕРПЕТУУМДЕНС / СРБИЈА

20.00 / СНИ, Сцена „Петра Добриновић“ / Четвртак / 28. јун 2012.

ИГРАЈУ

*Ана Обрадовић
Марија Обрадовић*

КОРЕОГРАФИЈА И РЕЖИЈА

Светлана Ђуровић

МУЗИКА

традиционална музика Јапана, Тибета, Кине, Индије

КОСТИМОГРАФИЈА

Ида Илијасовић

ОРГАНИЗАЦИЈА

Ранко Ласица

ДИЗАЈН

Андријана Томић

СНИМАТЕЉ

Дејан Остојић

ФОТОГРАФИЈА

Срђан Милић

ТРАЈАЊЕ

50 минута

ЗЕН – НИ РЕЧ НИ ЋУЋА

Представа је инспирирана причом „Десет слика чувања вола“, која се сматра најпознатијим описом остварења и пушта Зена, чији је створац кинески Зен учитељ Какуан Шен из периода династије Сунг.

У причи се посебно наводи десет ситуација које човек мора прећи у кродењу и разобличавању у себи дубоко ушиснутог еја и еја-протрама. То је заправо пуштаказ за свакога ко жежи ка истинском пробуђењу своје праве, изворне природе и досићазану исконске слободе.

ПЕРПЕТУУМ ДЕНС КОМПАНИЈА

Центар за уметност покрета Перпетуум, основан је 1999. године у Београду, као независна, непрофитна уметничка организација, чији је главни циљ подршка креативности и едукација младих у сфери савременог плеса. Центар је од самог почетка у свом раду форсирао различите врсте вештина које данас мање или више егзистирају у илестној уметности, пружајући својим полазницима широк дијапазон избора, и стварајући на тај начин једну солидну основу за даља индивидуална усавршавања и напредовање. У оквиру Центра постоје радионице за савремену плесну, класичан балет, цез денс, јоју.

Посебна важна посвећује се раду са децом и младима који имају веће аспирације према савременој илестној уметности и очекују да буду препознати и подржани у свом ствараоачком напретку.

Као резултат овакве концепције, већ на самом почетку рада Центра формирана је играчка трупца, Компанија Перпетуум денс. Она на најбољи начин презентује едукативни и креативни рад Центра, на најеминентнијим домаћим и светским сценама.

Осим наведених активности Центар велику важну посвећује сарадњи и повезивању са илестном заједницом како у нашој земљи тако и у свету.

НА ПУТУ ДОСТИЗАЊА ИСТИНСКЕ СЛОБОДЕ

Укретању које почиње ширатењем, преко плеса у којем се уствари једна личност дели на своју спољну и унутрашњу суштину Ана и Марија Брагеровић, подједнако унечасливе младе играчице, проналазе живојине стазе којима 'хвајају' и 'кроше' замисленој воли односно све оно што испољавају својом спољношћу, да би превалиле своју двојност, себе у себи, и враћиле се, пушењима буђена, својој правој изворној природи. На тим пушењима личности им се раздвајају најпре у латаној игри са мало покрета, да би, свака за себе, одбацивала оно што их одвлачи од средишта и најзад се, уз хармонију са већма добро одабраним музиком Јајана, Тибета, Кине и Индије, враћиле препорођене свету и досићиле бар делић недостижне исконске слободе.

Сасвим је разумљиво да се у овој представи традиције која није ни религија, ни философија, ни психологија, ни ма која врста науке – као што је то Зен, тежило да се без речи, али не и у непуштању ћуштању, стилизованим покретом прикаже двојност човекове природе, која међусобни склад налази у самосвојном поимању слободе. Ушоме се и ушело, на је поред кореографије Свешлане Ђуровић и изузетно дискретно, али и визуелно ефективно плеса близнакиња Ане и Марије, лепо измаштаних костима Ире Ивићковић, уз допринос осталих посвећених сарадника, Перпетуум денс компанија обојашила нашу разноврсну савремену илестну сцену озбиљним остварењем, које упућује на мисловну суштину људског бића, која прегрди свесном деловању – и некада и сада."

Милица Зајцев

Zen - neither a word nor silence

PERPETUUM DANCE / SERBIA

20.00 / SNT, "Pera Dobrinović" Stage / Thursday / 28th June 2012

DANCERS

*Ana Obradović
Marija Obradović*

CHOREOGRAPHED AND DIRECTED BY *Svetlana Durović*

MUSIC

traditional music of Japan, Tibet, China and India

COSTUME

Ida Ignjatović

ORGANISATION

Ranko Lisica

DESIGN

Andrijana Tomić

CAMERA

Dejan Ostajić

PHOTOGRAPHY

Srdan Mihić

DURATION

50 minutes

ZEN – NEITHER A WORD NOR SILENCE

The play is inspired by 'The Ten Ox Herding Pictures', which is considered to be the most famous description of the path of the Zen enlightenment, whose author was the Chinese Zen master Kakuan Shien from the period of the Sung Dynasty.

The story explicitly states 10 stages a man has to go through in taming and uncovering the ego and ego-programme impressed deep inside every one of us. It's actually a guide showing the way to anyone who seeks actual awakening of his true, original nature and attaining the primeval freedom.

THE PERPETUUM DANCE COMPANY

The Centre for the Art of Movement Perpetuum was founded in 1999 in Belgrade, as an independent, non-profit art organisation, with the main objective of providing support to creative efforts and education of the youth in the field of contemporary dance. The Centre has, since the very beginnings, been putting an emphasis on the different kinds of skills, present in different degrees in the art of dance today, offering its members a wide range of choices, thus creating a solid base for further individual exploration and advancement. The Centre offers workshops dedicated to: contemporary dance, classical ballet, jazz dance and yoga.

Special attention is paid to the work with children and youth who have higher aspirations towards the contemporary dance art and expect to be recognised and supported in their creative efforts.

As a result of such conceptualisation, the Centre formed its own dance troupe at the very beginning, naming it the Perpetuum Dance Company. It presents the educational and creative work of the Centre in the best possible way, at the most prestigious national and international stages.

Besides this activity the Centre is oriented towards cooperation and networking with the dance community in our country and the world.

ON THE PATH OF ACHIEVING THE TRUE FREEDOM

In the motion which starts with a search, through a dance where actually one personality is split into its external and internal essence, Ana and Marija Obradović, equally remarkable young dancers, find life paths on which they 'catch' and 'tame' the imaginary bull, i.e. all that is represented by their appearance, only to overcome their own inherent duality, the self in oneself, and return, following the paths of awakening, to their true original nature. On those paths, their personalities split first in a soft dance with reduced movement, which builds up to reach the point where each one rejects everything that has been leading them astray from the focus, and finally, to the harmony of the very well chosen musical pieces from Japan, Tibet, China and India, they return reborn to the world and keep at least a piece of the unattainable primeval freedom.

It is quite understandable that this performance relying on the tradition which is neither a religion nor a philosophy, neither psychology nor a science of any kind – such Zen is – is aimed at depicting, without words but not in a mute silence either, the duality of human nature which finds its harmony in a unique understanding of freedom. This was successfully carried out, so, besides the choreography by Svetlana Durović and the extremely disciplined and visually efficient dance of the twins Ana and Marija, nicely conceived costumes by Ida Ignjatović, with a contribution of other dedicated associates, the Perpetuum Dance Company has enriched our diverse contemporary dance scene with this serious piece, which points to the cognitive essence of the human being, which has preceded conscious actions – both now and then."

Milica Zajec

Ирачки аукоби

TOONEELHUIS / БЕЛГИЈА

19.00 / СНП, Сцена „Петра Добриновић“ / Пештак / 29. јуни 2012.

Фото: Куретиша Веруџен (Kriszta Veruzen)

АУТОРИ И ИЗВОЂАЧИ

Дуранд Абас

Сара Еиса

Алмед Калед

Јулија Клевер

Мокалад Расем

ВИДЕО

Хамдан Сарај

ДИРЕКТОР ТЕХНИЧКЕ ПРОДУКЦИЈЕ *Вауџер Динон*

ПРОДУКЦИЈА

Монџи

ИЗВРШНИ ПРОДУЦЕНТ

Tooneelhuis

ТРАЈАЊЕ

105 минута

ИРАЧКИ ДУХОВИ

Мокалад Расем, позоришни редитељ и глумац ирачког порекла, који последњих шест година живи и ради у Антверпену, у 2013. години постаје нови члан и стваралац Toneelhuis-a. На позоришну мапу уписао се 2010. године, предством „Ирачки духови“, динамичном комаду о ушчицају раја на његову генерацију. За гледаоца на Западу несвањљива је торка реалности генерације двадесетогодишњака који су већи део својих живота провели у рају. Шта је рај? Ко/шта добија? Ко/шта губи? Расем ирвистиуа овој сложености теми са неопходном лакоћом и глумором, заједно са својцаом глумаца који су побегли из Ирака и две фламанско-немачке глумце, користећи позоришни језик који неочекивано ирвезилази културолошке разлике. Представа је 2010. године добила Награду за најбоље младог позоришног редитеља на фестивалу Theater aan Zee у Остендеу, након чега је успешно извођена у Белији и у иностранству.

На холандском, енглеском, немачком и арапском

ПРИКАЗИ

Најбоље чувана фестивалска тајна били су ‘Ирачки духови’ ирачког редитеља Мокалада Расема, који живи у Белији (Theaterforten, Немачка). На почетку, глумци изводе модерну илесну шарату која на крају досиже крешенго, ири чему су они сами жирафа, иешао и мајмум. Након штоа следи љубазно објашњење ирошатионисте: ‘Гледали сће сцену о живошћу живошћиа у Багдаду.’ Прича се иуно о људском сирадању, мање о другим избељицама које су морале да ибеуину у ирачку ирвешоницу у шћм данима гасоса. Ово објашњава, на пример, усаљеној мајмуми који сеги на семафору. Рај ирвображава свешћу ишворени зоолошки врћ – веома снажна слика. Али дисонанца се ускоро иојачава. На иример, оне вечери пређ бишћу када је иослужена иослерна вечера на иропним сребрним шакирима који се шресу и жене иаркаче иочнују да завичају иошћу сирена. Код Расема се овде ради о границама ирвештаве, искорншавању и иројекцији навика зајадних медија, ири чему узима хорор као врћу ириказивања. Али када глумци ирвештаве Оскара за најбољу ирвештаву сирадалика, ираћени фанфарама шруба, кришћка се иенамерно ирвекрће и ошћурбе. Као што је ириказано на фестивалу Theaterforten (Театарске форме), изорнишће не делује увек као објекташ ослобађања од илузија.”

Theater der Zeit (Театар времена)

„Највеће изменађе ирвешходне изорнишне сезоне: обрада раја у Ираку у десет сцена-иерформанса. Представљене као додела Оскара, друпн иућ као иозба иослужена на иропним шакирима која се ирвешвара у ирождирање: иеиошћушћу ирвештаве иеиошће ‘раш’ резултира веома аниажовеним изорнишћем.”

Ваутер Хилгер, De Standaard

„Ирачки духови вас доведу до штоа да схаишће како смо у данашње време већ навикли на језик конвенционалној рајној журинализма... узнемирујући комад о узнемирујућој чињеници.”

Стеји Диркс, De Morgen

„Драма се шакође дошћиче теми иеиошћушћу ирвештаве искушва раја. Уишребра глумора иије шу ирвистиуа само да би служила као шћрић већ оличење – иза ирвешће чишаве ирвештаве која личи на циркус – снаје смеха. Понекад шако нешто иеишћоји и ивоан изорнишћа, у веома екшћремним ишћуацијама, да би се иеиошћушћу иирило ииошћушћу.”

Ливен де Кауштер, Rektorvo

Iraqi Ghosts

TONEELHUIS / BELGIUM

19.00 / SNT, "Pera Dobrinorić" Stage / Friday / 29th June 2012

Photo: D. Khaled

BY AND WITH

Duraid Abbas

Sarah Eisa

Ahmed Khaled

Julia Clever

Mokhallad Rasem

VIDEO

Hamdan Saray

TECHNICAL PRODUCTION MANAGER

Wouter Dupon

PRODUCED BY

Monty

EXECUTIVE PRODUCER

Toneelhuis

DURATION

105 minutes

IRAQI GHOSTS

Irraqi by birth, theatre director and actor by training and an Antwerp resident for the last six years, in 2013 Mokhallad Rasem will become a new Toneelhuis-maker. In 2010 Rasem put himself on the theatrical map with "Iraqi Ghosts", a dynamic play about the impact of war on his generation. Impossible to comprehend for the Western spectator, bitter reality for the twenty-somethings who have spent a large chunk of their lives at war. What is war? What is winning? What is losing? Rasem tackles this complex theme with the necessary lightness and humour, together with two actors who fled Iraq and two female Flemish-German actors in a theatrical language which surprisingly transcends the cultural differences. "Iraqi Ghosts" won the Young Theatre Prize at the 2010 Theater aan Zee festival in Ostend and then successfully toured Belgium and abroad.

In Dutch, English, German and Arabic

REVIEWS

The festival's best kept secret was 'Iraqi Ghosts' by Belgium-based Iraqi director Mokhallad Rasem (Theaterformen, Germany). At the beginning, his actors perform a crescendoing modern dance charade as a giraffe, rooster and monkey, following which a friendly protagonist explains: 'You were watching a scene about the life of animals in Baghdad.' There has been a lot of talk of human suffering, less so of the other refugees who had to flee to the Iraqi capital during those days of chaos. This explains, for example, the lonely monkey sitting on a traffic light. War transforms the world into an open-air zoo – a strong image. But dissonance soon grows. For instance, on the eve of battle when a last supper is held with trembling silver platters and women mourners start wailing like sirens. For Rasem it's all about the limits of representation, the exploitation and projection habits of the Western media, using horror as some kind of show. But when the actors accept an Oscar for best victim performance amidst a fanfare of trumpets, criticism unintentionally turns into accusations. As demonstrated by the Theaterformen festival, theatre doesn't always work as an object of disillusionment.

Theater der Zeit

"Much the most surprising of this past theatre season: a processing of the war in Iraq in ten performance-like scenes. Sometimes presented as an Oscar presentation, another time as a gluttonous feast served on giant platters: the impossibility of conveying the theme of 'war' results in very engaging theatre."

Wouter Hillaert, De Standaard.

"Iraqi Ghosts makes you realise how used we have nowadays become to the language of conventional war journalism... an unsettling play about an unsettling fact."

Stijn Dierckx, De Morgen

"The play also takes on the theme of the impossibility of conveying the experience of war. The use of humour is not does not only serve as a trick but embodies; behind the circus-like nature of the whole performance, the power of laughter. Something that also exists outside of the theatre, in really extreme situations, to make the unbearable bearable."

Lieven de Caeter, Rektorevo

World Walk - Чудна петња - шест

ASS. KOBEZ - CMDC / БРАЋА ИВАНИЧ, ФРАНЦУСКА / МАЂАРСКА

22.00 / КЦНС, Клуб „Трибина младих“ / Пешак / 29. јуни 2012.

перформанс и разговор преко скаја

ИЗВОДЕ

Ференц Иванич
Иштван Иванич

WORLD WALK – ЧУДНА ПЕТЉА – ТЕСТ

М и смо Браћа ио пешачењу. Ференц Иванич и Иштван Иванич. Пошћино смо различити људи. Са различитим склоностима, сферама интересовања и замислима. Без три дана, нола је године разлике међу нама. Долазимо из различитих светова. Ипак, живимо већ иећ година један поред другои. Научили смо да прихваћамо један другои. Негајивности не штражимо само у друћима. Напрошња, истражујемо ире свеја соиствене шамне мрље. Веома шежак задашак. Сторо најредујемо. Корак ио корак. Пешачимо иећ година и већ је 20 000 километра иза нас. Где јоу идемо, говоримо о шаме како нико није свешач и да свако има смећа на прешек, које би било ирисићно иочистићии ире оиаквавања шуђеј дворшћа. Живимо у свешу ире је уишрање ирсићом у друћои, незаобилазна свакодневица. Међушћим, искрено и дубоко доживљена самокришћичност, ирава је реткост. Учиремо кажирсићом на све штрране. Ко је одговоран за чемер живоић? Родишћели! Комије! Колеје!

Родбина! Власћ, шћ, волишћичари!... Бој ... Ушћвари, ово је заљудно оишћуживање екшћерној окружења. Процес у коме иосћајемо ирави људи, мора ли би зайочешћи оу себе. Пушћ ка миру и иросвешћенуће се ошћворишћи шек када човек схвасћи да, док је кажирсићом уишрао у друће, није ни иримешћио да је шћри ирсића усмерно ка себи. Корупција није шћамо горе или шћамо неће. Она је у нама. Свакодневне обмане, лажи, ирваре, ласкана, лицемерје, ображеносћи и друћои шћио нам зашћамује живоић. Посејемо ошћров у иородици, међу иошћанићима, у крућу иришћашћели. Хранимо свој заљћивни еио на улици, на иослу, у школи. Шћио дубље иошћонемо у соиствениу каљету, шћо ћемо иласније и насилније зашћсвашћи иришћојене кривца, нећово каживања и вешања. Међушћим, кривац нам увек измиће. И, шћамаи када смо већ иоверовали да је нешћо, ишћоји се друћии, иместо неја. Зашћо су револуције неусешће. Само је ишћање времена када ће шћама, ионово, паразитишће наше леће и велике иланове. Пребива у нама. Знамо ми шћо врло добро. Тамне шћирје нас вуку ка иољима ирљавих и неголичних чини. Мало ирелестуживања, индискретности, иишћуишћрања друћинх, заиривања, ирљаве радознасћи. Сензација и раскривањање! Јер, иришћајмо да је добар осећај када ушћвашћимо некога ко је иочинио грех. Каково олакшање! Нисам само ја ишћуси. Немаи само ја бесћидне, недосћојне и злонамерне мисли. Нисам само ја заишћан и сшћејан. Не жељим само ја украсићи.

Овај свешћ једном ће се иршћворишћи у место досћојно за живоић човека. Доки ће једна шћава генерација, која ће се усудушћи да иољдега у оиљдего соиствене душе и искрено иришће своју шћамну шћрану. Тек иакои шћоа ће се моћи ирисићушћишћи чишењу авешћинске зираде, зарсле у бодљикаве, ошћровни коров, да би се саирадно шћораћо неба.

World Walk - Strange Loop - Test

ASS. KOBEZ - CMDC / BROTHERS IVANICS, FRANCE / HUNGARY

22.00 / CCNS, "Tribina mladik" Club / Friday / 29th June 2012

performance art and Skype conversation

PERFORMED BY

Ferenc Ivanics

István Ivanics

PROJECT AUTHORS

Ferenc Ivanics, István Ivanics, KOBEZ - Centre mémoire du corps

WORLD WALK – STRANGE LOOP – TEST

We are Brothers in Walking. Ferenc Icanics and István Icanics. We are completely different people. With different dispositions, spheres of interest and ideas. Three days less than exactly half a year is between us. We come from different worlds. Nevertheless, we have been living next to each other for five years now. We have learned to accept one another. We look for negativity not only in the others. On the contrary, we primarily explore our own dark spots. It is quite a difficult task. Our progress is slow. Step by step. We have been walking for five years and we have already left 20 000 kilometres behind us. Wherever we go, we tell that no one is a saint and that everyone has more than enough garbage of his own, so it would be a decent thing to clean it first, before looking at someone else's backyard. We live in a world where pointing fingers is an unavoidable fact of life. However, sincerely and deeply experienced self-criticism is a true rarity. We point the finger in all directions. Who is responsible for the hardships of life? Parents! Neighbours! Colleagues!

Relatives! Authorities, i.e. politicians!... God... In fact these are just pointless accusations directed at our external environment. The process which would allow our transformation into true humans should start from our own selves. The road to peace and enlightenment will open only when one realises that, while he was busy pointing the finger at others, he pointed three fingers at himself without even noticing. Corruption is not up there or there somewhere. It is inside us. Daily deceptions, lies, frauds, flattery, hypocrisy, vanity, and other things that shadow our lives. We spread poison in our family, among our friends and acquaintances. We feed our demanding egos in the street, at work, at school. The deeper we sink into our own gutter, the louder and more violently we shall demand punishment for the guilty one, his apprehension and hanging. However, the guilty one always escapes us. And as soon as you think he is gone, there is someone else to blame, to take his place. That is why revolutions are futile. It is only a matter of time when the shadow will show up over us again and infect our beautiful and grand plans. It lives in us. We know it very well. The dark currents carry us to the fields of dirty and indecent acts. A little bit of eavesdropping, indiscretions, spying on others, pecking, dirty curiosity. Sensation and exposure! Because, let us admit, it is a good feeling when we catch someone sinning. What a relief! It is not only me who is disgusting. It is not only me who has the shameless, indecent and malicious thoughts. It is not only me who is envious and vain. Not only me who would steal.

This world will one day turn into a place worthy of humans inhabiting it. One generation will come, which will dare to look at the mirror of its own soul and sincerely admit its dark side. Only after that will they be able to start cleaning the ghost house, overgrown with poison ivy, to build a tower to the sky.

Парче земље између реке и стана

АНСАМБЛ МИРАЖ / СРБИЈА

19.00 / КЦНС, Велика сала / Субота / 30. јун 2012.

ИЗВОДЕ

Анђелка Вујиновић

Вера Јовановић

Тања Ситићкић

АУТОРИ ПРОЈЕКТА

SPESCHI E MEMORIE

АНСАМБЛ МИРАЖ

РЕЖИЈА

АСИСТЕНТИ РЕЖИЈЕ

ДРАМАТУРГИЈА

ДИЗАЈН СВЕТЛА И ЗВУКА

СЦЕНОГРАФИЈА, КОСТИМ

ОРГАНИЗАЦИЈА

ДИЗАЈН ПРОГРАМА И ПЛАКАТА

ФОТОГРАФИЈА

ПРОДУКЦИЈА

ТРАЈАЊЕ

Speschi e Memorie и Ансамбл Мираж

Масимо Банеши, Данијела Дамијани, Северио Фијано

Анђелка Вујиновић, Вера Јовановић, Тања Ситићкић

Масимо Банеши

Данијела Дамијани, Северио Фијано

Speschi e Memorie, Ансамбл Мираж

Speschi e Memorie, Доброслав Предић, Бранимир Живковић

Ансамбл Мираж

Ивана Бућко, Ана Хумљан

Ана Хумљан

Јелена Мишровић

Ансамбл Мираж

80 минута

ПАРЧЕ ЗЕМЉЕ ИЗМЕЂУ РЕКЕ И СТЕЊА

Представа је настала у сусрету рада позоришта Ансамбл Мираж из Београда и *Speschi e Metodie* (Одегала и депомене) из Милана, под чијом супервизијом су се одвијали процес рада и финализација представе. Инспирирана је сударом двеју шема – шеме пролазности и шеме лейше.

Пролазност. Доба које живимо. Сва доба која смо икада живели. А понајвише ово. Шућиле време, време исцурено нештошћеним пошребима и нежеденим жељама, време површине и шкершћности... Нема више хероја. Време је смрвило велике визије у кликере. Стакласће, леће, али штрајчно недовољне. Само делчици сећања на избуљени свешћ. Које су слике које видимо око себе? Које су слике које живимо унутар себе? Да ли оне имају снагу да нас преведу преко реке неминовности, реке пролазности? Један по један скачемо у реку, и у њој се туђимо, заувек. Без смисла, без воље, са исконеким нишћавима унутар нас, које шласци објумљују и поштајују. Ми више немамо шта да шражимо овде...

Тако је настала прича о људима који шраже и боре се за другшћу иушћ. О људима којима није пошребно да виде да би поверовали. О људима који верују у креирање... Живошћа. Свешћа. Новшћ димензија и односа. Са свим на овом свешћу.

АНСАМБЛ МИРАЖ

Ансамбл Мираж је независна уметничка група оформљена 2007. године. Њена идеја-вођаља је позоришни рад кроз истраживање шеме комуникације и могућности еманципације људског бића, као и антрополошке и социјалних ограничења која ометају тај процес. Циљ је коришћење позоришта као простора за истраживање и истраживање реалности, нашег односа стваралачке и размене естетских искустава. Ансамбл Мираж чине редитељка и глумица Анђелка Вујиновић, глумице Тања Ситкић и Вера Јовановић, музичар Доброслав Предић, свешћ мајстор Бранимир Живковић и графички дизајнер и организатор Ана Хумлан.

Са првом представом „Nothing project“, која је имала своју премијеру 2007. Ансамбл Мираж је учествовао на фестивалу Нифанш у Новом Саду, у јуну 2009. године, и освојио је награду за „Најуспељнију истраживачку сезонишћ представе“. Представа је још изведена на фестивалима Факи у Зајребу и Трансвровна у Хилдесхајму, Немачка.

Друга представа „Оштрање од сна зеленије“ настала је 2010. године. Гостовала је на фестивалима Фисеш у Билефелду, Немачка. А Part – Transgressions у Кашовицама, Пољска, и ирана је у Милану, Италија.

Трећа представа „Парче земље између реке и стења“ ирви иушћ је изведена у Милану, Италија, у марту 2012. и у Културном центру Рече у Београду у мају 2012. године.

A Piece of Land between the River and Rocks

ENSEMBLE MIRAGE / SERBIA

19.00 / CCNS, Main Hall / Saturday / 30th June 2012

PERFORMED BY

Andelka Vujanović

Vera Jovanović

Tanja Stikić

PROJECT AUTHORS

SPECCHI E MEMORIE

ENSEMBLE MIRAGE

DIRECTED BY

DIRECTOR ASSISTANTS

DRAMATURGY

LIGHT AND SOUND DESIGN

SET, COSTUME

ORGANISATION

PROGRAMME AND POSTER DESIGN

PHOTOGRAPHY

PRODUCTION

DURATION

Specchi e Memorie and the Ensemble Mirage

Massimo Giannetti, Daniela Damiani, Saverio Fiano

Andelka Vujanović, Vera Jovanović, Tanja Stikić

Massimo Giannetti

Daniela Damiani, Saverio Fiano

Specchi e Memorie, Ensemble Mirage

Specchi e Memorie, Dobroslav Predić, Branimir Živković

Ensemble Mirage

Ivana Bučko, Ana Humljan

Ana Humljan

Jelena Mitrović

Ensemble Mirage

80 minutes

A PIECE OF LAND BETWEEN THE RIVER AND ROCKS

The play 'A Piece of Land between the River and Rocks' was born in the encounter of the Ensemble Mirage from Belgrade and Specchi e Memorie from Milan, who supervised the process of work and the play's finalisation. It was inspired by a collision of two themes – the theme of transience and the theme of beauty.

Transience. The age we live in. All the ages we have ever lived in. And this one in particular. The hollow times, times filled with needless needs and undesirable desires, the times of surface and inertia. There are no more heroes. The time has crashed great visions reducing them to marbles. Glassy, nice, but tragically insufficient. Just pieces of memories of a forgotten world. What are the images we see around us? What are the images we live within? Do they have power to take us over the river of unavoidability, the river of transience? One by one, we jump into the river, where we are lost forever. Without meaning, without will, with primeval questions within us, overwhelmed and drowned by waves. There is nothing more for us here...

This is how the story about people who seek and struggle for a different road was born. About the people who need not to see in order to believe. About the people who believe in creation... of life. Of a world. Of new dimensions and relationships. With everything in this world.

THE ENSEMBLE MIRAGE

The Ensemble Mirage is an independent art group founded in 2007. The guiding idea of the group is theatrical work carried out through exploration of the topic of communication and possibilities of human emancipation, as well as anthropological and social limitations which hinder this process. It is aimed at using the theatre as a space of observation and exploration of reality, our attitude towards it and the exchange of the gained experiences. The Ensemble Mirage consists of director and actor Anđelka Vujanović, actors Tanja Stikić and Vera Jovanović, musician Dobroslav Predić, light engineer Branimir Živković and graphic designer and organiser Ana Humljan.

The Ensemble Mirage brought their first production 'Nothing project', which premiered in 2007, to the INFANT Festival in Novi Sad in June 2009, winning the Award for the Best Exploratory Segment of Performance. The play has also been staged at the festivals Faka in Zagreb and TransEuropa in Hildesheim in Germany.

Their second production 'Islands Greener than a Dream' premiered in 2010. It has been performed at the festivals Feist in Bielefeld, Germany. A Part – Transgressions in Katowice, Poland, as well as in Milan, Italy.

The third production 'A Piece of Land between the River and Rocks' premiered in Milan, Italy, in March 2012, and in the Cultural Centre Rez in Belgrade in May 2012.

Тулјаје Пижалој о љубави

ТЕАТАР У / СЈЕДИЊЕНЕ АМЕРИЧКЕ ДРЖАВЕ

21.00 / СНП, Камерна сцена / Субота / 30. јуни 2012.

ИЗВОДИ

Мелиса Јорен

ТЕКСТ
РЕЖИЈА
СЦЕНА
ТРАЈАЊЕ

Андраш Вишки
Карин Коирад
Еван Хил
75 минута

ЈУЛИЈА

Андреа Вишки, румунски драмски писац, припадник мађарске националне заједнице, један је од најпознатијих савремених аутора у Источној Европи. Драмски текст „Јулија“ заправо је моноло који изговара главна јунакиња у сјајно блиском делиријуму, на начин како се изводе ислам. Она узвикује ове речи из срца, доведена, како се чини, до крајњег граница издржљивости у логору на принудном раду, где борава са седморо своје деце. Прича драматизује искуство кроз које је прошла породица аутора у несећивим и на почетку шездесетих година 20. века.

Отац аутора драме побегло је 1939. године из Румуније у Мађарску, где ће срести своју будућу супругу. Након Друге светске рата брачни пар је одлучио да се врати у Трансилванију, тада још део Румуније. Тамо је Вишкијевог оца, свештенику у мађарској Протестантској цркви, изречена казна од 22 године зашлора за злочин „организовања против социјалистичкој јавној поређења“ а његова жена и седморо деце депортирани су у румунски џулај удаљен на хиљаде километара од њихове куће. Вишки је у то време имао само две године. Његов отац и други политички затвореници ослобођени су 1964. године, шокан крајкошрајној периода, у коме режија није спроводи своју реприсану иллузију. Вишки је шакође био ослобођен исте године, заједно са својом мајком и браћом и сестрама.

ТЕАТАР У

Компанија коју су 2006. године основали глумица Мелиса Хокис и редитељ Кристофер Марк нејте је источноевропску изориншну шраницију. Крис Марк се у томе непрекидно усавршава све до своје смрти 2008. године. Његов дугогодишњи уметнички партнер био је румунски редитељ Јањуш Чулеј, али је радио и са другим значајним именима источноевропској изориншња, укључујући Лучана Пинџилеа и Тарзуса Канџора. Ова сарађа – поред шраниција и рада румунско-мађарској драмској писца Андраша Вишкија – утицали су на оснивање компаније, које је обележила Вишкијева драма Јулија као њена прва продукција. Написана за његову мајку, драма износи истинити причу према ауторовим првим сећањима из детињства проведеној у комунистичком џулају, написана у форми дијалога о љубави. Театар У изводи епическу верзију Јулије широм света иочевни од 2006. године, укључујући оснивање у Румунији, Словачкој, Мађарској, Израелу, Палестини и преко свега извођења у Сједињеним Државама. У јуну 2010. године, продукција Театра У „Њбо сам своју мајку“, ионово по шекспир Андраша Вишкија, у режији Карин Конрад, имала је своју светску премијеру. Изводила се у расиродитим салама Гринхаус театра у Чикагу и задовоља је признава кришике и награду за најбољу глумицу.

У јесен 2010. године Јулија Андраша Вишкија добила је нову инсценицију у Театру У, коју је режирала Карин Конрад и која је извођена у Ројал Корџ театру у Чикагу.

Док су чланови Театра У иособно привржени драмском ствараолаштво Андраша Вишкија, жељни су да ошкрију и групе драмске шекспирове који ће бити храна за њихове умове као и покрешач њихових душа и који ће ионизишати границе као што драме овој аутора чине. Посвећени су створом истраживачком раду, ионизишати употреби и шренину шекса, истраживању свих форми шекспира и стварању нових ришњака који коначно доводе до изориншња које ирображава.

Juliet: A Dialogue About Love

THEATRE Y / USA

21.00 / SNT, Chamber Stage / Saturday / 30th June 2012

PERFORMED BY

Melissa Lorraine

WRITTEN BY

András Visky

DIRECTED BY

Karin Coonrod

STAGE MANAGED BY

Evan Hill

DURATION

75 minutes

JULIET

The Romanian ethnic-Hungarian playwright András Viský is one of the most acclaimed contemporary writers in Eastern Europe. "Juliet" is a monologue spoken by the title character in near-delirium as a psalm-like cry from the heart at the seeming-end of her endurance in a labor camp with her seven young children. The play in fact dramatizes the true story of the author's family in the 1950s and early '60s. In 1939, the author's father fled Romania for Hungary, where he was to meet his future wife. After World War II, they decided to return to Transylvania, by then a part of Romania. There, Viský's father, a pastor in the Hungarian Reformed Church, was sentenced to 22 years in prison for the crime of "organization against socialist public order" and his wife and seven children were deported to a Romanian gulag a thousand kilometers from their home. Viský was only two years old at the time. In 1964, his father and other political prisoners were released during a short-lived period during which the regime relaxed its repressive policies. Viský himself was released the same year along with his mother and siblings.

THEATRE Y

Founded in 2006, by actor Melissa Hawkins and director Christopher Markle. The company is steeped in the theatrical traditions of Eastern Europe, which Chris Markle advanced until his death in 2008. Chris had a long artistic partnership with the Romanian director Liviu Culei and worked with other primal masters of the Eastern European theatre, including Luciane Pintilie and Tadeusz Kantor. These collaborations – in addition to the traditions and work of Romanian-Hungarian playwright András Viský – influenced the company's founding, with Viský's play, Juliet as its first production. Written for his mother, the play centres on the true story of András's first memories in a communist gulag, the play is a dialogue about love. Theatre Y has toured the English version of Juliet internationally since 2006, including performances in Romania, Slovakia, Hungary, Israel, Palestine and over a hundred performances in the United States.

In the winter of 2010, Theatre Y's production of Viský's "I Killed My Mother", directed by Karin Coonrod, was a world premiere, which played to sold-out houses at Chicago's Greenhouse Theater and garnered critical acclaim and a best actress award.

In the fall 2010 András Viský's Juliet received a second successful Theatre Y production directed by Karin Coonrod at the Royal George Theater in Chicago.

While they are particularly addicted to the writing of András Viský, they are eager to discover other plays that feed their minds, disrupt their souls, and dissolve their borders like his do. They are dedicated to rigorous research, full use and training of the body, exploration of all forms of text, and the creation of new ritual, that ultimately results in transformative theatre.

Сини! Ко иде?

ТЕАТЕР ДЕЛАКТ / ФРАНЦУСКА

19.00 / СНИ, Сцена „Јован Ђорђевић“ / Недеља / 1. јул 2012.

ИЗВОДЕ

Жилијен Шарје
Жан Гари
Дијен Лулеј
Карол Лариј
Жан-Ив Мишо
Раже Иуриси
Јарол Штубер
Жили Пинаван

РЕЖИЈА
ДИЗАЈН
СВЕТЛО
ЗВУК
ТРАЈАЊЕ

Мишел Мајје
Мишел Мајје и Алберто Бурнишон
Алберто Бурнишон
Лео Моро
105 минута

Представа је настала као колективно остварење

СТОЈ! КО ИДЕ?

Када смо стварали ову представу, током 2010. године, нисмо још знали да ће поново дунути ветрови којима смо се надали на неколико месeci широм планете. Док су се од Каира до Мадрида људи подизали да би у своје руке преузели властитој судбини, позива да се ослободимо старе коже и обновимо визију, можда светла постојао је, чини се, савремена брзина.

Лекција коју смо научили из уставитиоких неуспеха револуција и анкилоза политичких партија јесте да ће сваки покушај да се промени поредак ствари, уколико не узмемо у обзир укупно стање и спектарум човечанства, заиста иу добро познате обрасце понашања који се понављају.

Представа Стој! Ко иде? драматична је поема, шеатарски НЛО, узнемирујући манифест, срдачна, јорка или иритирајућа – што је покушај да се подели искуство заједничтва и наде за устоноу новој јутра за човечанство.

ТЕАТЕР ДЕЛАКТ

Основан у години меијежа 1968, Театар делакт био је од почетка јасно одређен за раскид са консензусом позоришта свој времана. Проналазивши имитацију у методима Грошовској и Барбе, слушајући политичке позивије Ливни шеатра, постојено је пронаоао сопствени шеатарски ириситији и израз. Дубоко увучен у ковитлаче друштва у којем живимо, намеравао је и да помага и да буде известан каша, лизајор, иредзнак за надоласке кризе и значајан чинилац у убрзаном производњу кашарзе. Ово је довело до поновној промишљања гласа свакој играча/гледаоца у јединственој инсценацији. Као интеракција свих сценских параметара, Театар делакт је полифона форма која представља одмор за очи и израз је маште гледалаца. До сада је реализовао негдешак иредстава, на отвореном и у затвореним просторима, на класичним сценама фронтално, у фрајменитариј форми, или као шетње.

Естетика Театра делакт ионекад је слична скулпторским инсталацијама или перформансима. Театар редовно сарађује са познатим музичарима у пољу имитоване музике. Његов репертоар је ирмично екслектичан; од Еуринида и Жана Женеа преко Јукија Мимиле, Хајнера Милера и Еварда Бонда, проналази постојаност у шраичној дубини и моћи изиједа ових аутора. С времана на време производи сопствена остварења, која су заснована на имитовацијама или сценским решењима његових иредитационостиа.

Осим штоа, у сопственом простору „Рини“ у Тулузу, Театар делакт реализује курсеве за младе глумце и остале позоришне делатнике. У својој образовној делатности иреджебно се фокусира на савремене трендове у позоришту.

Qui Vive!

THÉÂTRE 2L'ACTE / FRANCE

19.00 / SNT, "Jovan Dordević" Stage / Sunday / 1st July 2012

PERFORMERS

Julien Charrier

Jean Gary

Diane Launay

Carol Larruy

Jean-Frès Michaux

Rajae Idrissy

Yarol Stubert

Julie Pichavant

DIRECTED BY

DESIGN

LIGHTING

SOUND

DURATION

Michel Mathieu

Michel Mathieu and Alberto Burnichon

Alberto Burnichon

Léo Moreau

105 minutes

Collective creation

QUI VIVE!

When we created "Qui vive!" in 2010, we did not know that the wind we hoped would rise again in several places around the planet. While from Cairo to Madrid people rise to take their destiny in their own hands, the call to free ourselves from our old skins and renew our vision of a possible world seems than ever in phase with present day concerns.

One lesson we have learned from successive failures that revolutions and political parties ankylosis is that unless we take the entire human condition and spectrum, any attempt to change the order of things falls back into repetitive and well known behavioral ruts.

Qui vive! a dramatic poem, a theatrical UFO, a disturbing manifest, cordial, bitter or irritating – is an attempt to share a taste for the rise of a new morning for humanity.

THÉÂTRE 2L'ACTE

Born into the turmoil of 1968, the Théâtre2L'Acte was, from the very beginning, committed to breaking up with the consensus of the theatre of the times. Finding the inspiration in the methods of Grotowski and Barba, listening to political positions of the Living Theatre, it gradually developed its own theatrical approach and expression. Deeply submerged into eddies of the society we live in, the Théâtre2L'Acte, intended to observe and be a kind of a catalyst, a harbinger of the approaching crisis and a factor in the accelerated production of catharsis. This led to a re-examination of the voice of each actor/spectator in a unique staging. Presenting an interaction of all stage parameters, the Théâtre2L'Acte is a polyphone form, which provides a sight for sore eyes and is an expression of the spectators' imagination. The company has produced about fifty shows, outdoors and indoors, on classical stages frontally, in fragmented form, or in the form of a walk.

The aesthetics of the Théâtre2L'Acte at time resembles sculptural installations or performances. The theatre regularly cooperates with the musicians eminent in the field of improvisational music. The repertoire is quite eclectic: from Euripides and Genet through Mishima, Heiner Müller and Eduard Bond, finding its consistency in the tragic depths and powers of these authors. From time to time the theatre makes its own creations, based on the improvisations or stage proposals of the protagonists.

Moreover, in the Theatre's own hall 'Ring' in Toulouse, they run courses for young actors and other theatre artists. Its educational activity is mainly focused on the contemporary trends in theatre.

Рибар

ТЕАТАР ЛУТЕН / ФРАНЦУСКА

22.00 / *Католичка иорша / Понедела / 1. јул 2012.*

22.00 / *Католичка иорша / Понеделах / 2. јул 2012.*

ИЗВОДИ

Дечко / Капетан / Морнар / Рибар:
Сара Дарнол

АУТОРИ

Гасл Бушери и Сара Дарнол

РЕЖИЈА

Гасл Бушери

СЦЕНОГРАФИЈА

Жералдин Бесах

КОМПОЗИТОР МУЗИКЕ

Виктор Бети

ТРАЈАЊЕ

50 минута

РИБАР

*Морнари но свим ветровима...
Дечко се укрцава на неизнашћу барку...
Понекад каиштан, морнар, шривоца рибом...
Њихова барка се прешвара у ниш његове маште...
Необично иштовање у сликама
на јединој иззорници са свежом рибом.*

Без речи, „Рибар“ подсећа на неке филмове Бастера Китона или Чарлија Чаплина и играле филмове Жака Татија. То је, пре свега, визуелна представа настала из боја, ријема, преизнашљивих звукова, тишине и поезије. Као признање особама које су своје животе провели на мору, лик у представи прелази у улоге каиштана, малоћ од ња, луке, рибара и шривоца рибом, између реалног и имагинарног свејова. Сви ликови у које се трансформише имају посебан однос према мору и рибима. Представа „Рибар“ извођена је на многим фестивалима у Француској, Холандији, Кореји, Шпанији и Мароку. Одликована је Наградом за најбољу глумицу Европског театарског фестивала ФЕТЕНОС у Гијону (Шпанија).

ТЕАТАР ЛУТЕН

Театар Лутен основао је 1982. године Гаел Бушери, вајар у пошрази за новим шеатарским језиком који у себи обједињује сликање и вајање са визуелним перформансом. Кроз неколико последњих осмивања компанија афирмисше свој посебни идентитет као комбинацију шеатра, шеатра објекта и вајарства из перформанса лудске бића. Представом „Пешта од иловаче“ компанија је 2002. године почела да експериментисше са „немим изорништем“ играјући се са поштичним светом скулптура које оживљавају након што се музеј зашвори. У представи „Рибар“ компанија проналази својеврсни рибарски комбинацију тишину и звук, поезију и оптичке слике, уз свећу мора као пројектористу у преирчавању једној неверовашној искуства. Театар Лутен пренућно завршава последњу представу „Линија(с) хоризонта“ шемашким посвећеном иштуру и ишању. То је мултидисциплинарни уметнички, пошски пројекат нашег времена, који носи у себи елементе шеатра објекта, илеса, визуелних и видео уметности. Рођен из експерименталног рада око шеме, уз маштање о иштуру и ишању, иседе је на граници између перформанса и изорнишћа.

... величанствени визуелно-пошски пројекат који истражује свећу рибарења и мора укрштајући неколико моћних чиниња: стварни свећу и имагинарне свећове.“ ARTEZ, фебруар 2008.

„Хвала за изузетно дело, иђо Сара – Тати, Чаплин, Китон. Одлично!“ Феран Баиле, Фећен, Гијон, Шпанија

„У барци има много поезије. Крчки морнар илови понизно кроз живошћ шеатра и сипиже у мале зашћићену луку: срце. Хвала вам.“ Гласови из публике

Poisson Pêcheur (The Fish Fisherman)

THE LUTIN THÉÂTRE D'IMAGES COMPANY / FRANCE

22.00 / *Katolička porta* / Sunday / 1st July 2012

22.00 / *Katolička porta* / Monday / 2nd July 2012

ACTRESS

Boy / Captain / Marine / Fisherman:
Sarah Darnault

AUTHORS

Gaëlle Boucherit and Sarah Darnault

DIRECTION

Gaëlle Boucherit

STAGE DESIGNER

Géraldine Bessac

MUSIC COMPOSER

Victor Betti

DURATION

50 minutes

POISSON PÊCHEUR (THE FISH FISHERMAN)

*Sailors from all winds...
 A boy embarks on a strange boat...
 Sometimes captain, sailor, fishmonger...
 Their boat is metamorphosed into the thread of his imagination...
 Unusual journey in pictures
 in a solo scene with a fresh fish.*

Without a word, "Poisson Pêcheur" evokes the silent-cinema of Buster Keaton or Charlie Chaplin and the Jacques Tati feature films. First of all it's a visual performance created from colors, rhythm, evocative sounds, silence and poetry.

Like a tribute to the men who live all their life on the sea, the character turns into a captain, a ship's boy, a fisherman and a fishmonger between real and imaginary worlds. All of them have a special relationship with the sea and the fish.

"Poisson Pêcheur" has been presented at many festivals in France, Holland, Korea, Spain and Morocco. It received the Best Actress Award in FETEN'08, the European Festival of Theatre of Gijón (Spain) in February 2008.

THE LUTIN THÉÂTRE D'IMAGES

The Lutin Théâtre d'Images Company was founded in 1982 by Gaëlle Boucherit, a plastic artist who looked for new theatre languages which mix painting and sculpture with visual performance. With its last creations the company asserts a special identity which combines theatre, object theatre and plastic art from a human perspective.

In 2002, with "Talon d'Argile" (The Clay Heel) the company began to experiment with "the silent theatre" playing with the poetic world of the sculptures which become alive after the museum is closed.

With "Poisson Pêcheur" the company finds a personal rhythm of playing with silences and sounds, poetry and oneiric pictures, using the world of the sea as a protagonist and taking the audience into an incredible experience.

The company is currently finalising its last show "Line(s)ofthehorizon" on the themes of paper and writing. A proposal – multidisciplinary artistic, poetic and contemporary – brings the object theatre, dance, visual arts and video together. Born from an experimental work on the subject, on the imagination around the paper and writing, it is on the borderline between performance and theatre.

"... a great visually poetical project that explores the world of fishing and sea, crossing several possible readings: the real world and imaginary worlds." ARTEZ February 2008

"Thank you for your excellent work, Miss Sarah-Tati, Chaplin, Keaton-Etaix. Well done!" Ferran Baile – Feten – Gijón – Spain

"There is a lot of poetry in the boat. The fragile sailor in the boat crosses the humble life of the theater and arrives to a port less protected: the heart. Thank you." The voices of the audience

Тренуци осјетљивости

КОМПАНИЈА С. ЛОЈ / ФРАНЦУСКА

19.00 / КЦНС, Велика сала / Понедељак / 2. јул 2012.

ИЗВОДЕ

Сесил Лоје

Ерик Доменегети

КОРЕОГРАФИЈА

МУЗИКА

СВЕТЛО

АСИСТЕНЦИЈА

ТРАЈАЊЕ

Сесил Лоје

Силвен Шоув

Џонатан Душе

Жан-Батист Бернадет

55 минута

ТРЕНУЦИ ОДСУТНОСТИ

У њеном последњем комаду, „Тренуци одсућности“, Сесил Лоје усмерава пажњу на ову филмског савараоца Жана Есташа (1938-1981), који се везује за Нови талас, а који је познати режисер „Мајке и простићушке“, „Мојих малих љубавница“, „Прљаве приво-вешти“, „Деваци из Песака“ итд. Лоје је посебно фокусирана на један аспект његовог филмског стила, његов константни рад на оно-ме „између“ – иростору између – реалности и прегештава, документарца и фикције, стварног времена и филмског времена. Ово је рад који се шиче граничне линије, повезујући оно „између“ са специфичним филмским језиком – али и средствима за мањ-вања кодова репрезентације и узнемирности које оно изазива у гледаоцу – што Сесил Лоје жели да пренесе на сцену. У интерпре-тацијама извођача биће шакоје уишребљено ово „између“, иравањем разлике између онога шта је речено и шта је учињено, из-међу онога шта је казано и шта је показано, између исказа и објаве. Док упућује на филмове Жана Есташа, прегештава „Тренуци одсућности“ није ни одавање признања режисеру ни постављање његовог ојуса на сцену.

СЕСИЛ ЛОЈЕ

Након дипломирања у Националном центру за савремени илес у Анжеру, Сесил Лоје је као илесачица сарађивала са Хелом Фа-шуми и Ериком Ламурем, Кашерин Диверес, Карин Поншије, и од 2004. године са Јозефом Нађом (Asobi, Extracte, Sho-bo-gen-зо и Шери-бренди). Током тромесечног боравка у Јапану 2000. године, радила је са Мицујом Уесуџијем, када је извела и свој ирви соло „Вланс“. Ова кореографија одликована је ирвом наградом на шакмичењу Espace Pier Paolo Pasolini у Француској. Од 2000. до 2005. године била је асистент Мицуји Уесуџију ирриком извођења његових радионица у Европи. Своју компанију основала је 2001. године и од тада је реализовала бројне прегештава – да именовано неке – „Ombres“, „Détail“, „Raymond (au paradis)“, „Pupi“ (гуеи са Мицујем Уесуџијем), као и ирви мушки соло „Blancou la mariée est un home ce soir“. Прегештава „Soldats“, мушки гуеи, и мала је ирмијеру 2009. године. У последњем пројекту сарађивала је са глумцем-илесачем Ериком Доменетијем, који је шакоје учествовао у извођењу ње-ној ирештојној комада (Soldats).

Moments D'Absence

CIE C. LOY / FRANCE

19.00 / CCNS, Main Hall / Monday / 2nd July 2012

DANCERS

Cécile Loyer

Eric Domeneghetty

CHOREOGRAPHY

MUSIC

LIGHT

ASSISTANT

DURATION

Cécile Loyer

Sylvain Chauveau

Jonathan Douchet

Jean-Baptiste Bernadet

55 minutes

MOMENTS D'ABSENCE

For her latest work, *Moments d'Absence*, Cécile Loyer has turned her attention to the oeuvre of Jean Eustache (1938-1981), a filmmaker associated with the *Nouvelle Vague*, notably the director of "La Maman et la Putain", "Les Petites Amoureuses", "Une sale histoire", "La Rosière de Pessac" etc. In particular she has focused on one aspect of his film style, his constant work on the "entre-deux" – the space between – between reality and representation, between documentary and fiction, between real time and cinematographic time.

It is work concerning the borderline, this *entre-deux* linked to a specific cinematographic language – but also concerning the means for blurring the codes of representation and the uneasiness this provokes in the viewer – which Cécile Loyer wants to transpose to the stage. The performers' interpretations will also make use of this *entre-deux*, with distinction between what is said and what is done, between what is told and what is shown, between utterance and enunciation. While Jean Eustache's films constitute the reference, *Moments d'Absence* will be neither a tribute nor a re-staging of his oeuvre.

CÉCILE LOYER

Graduate of the CNDCT Esquisse, Cécile Loyer has collaborated as a performer with Héli Fattoumi and Eric Lamoureux, Catherine Diverès, Karine Pontès, and since 2004, with Josef Nadj (Asobu, Entracte, *Sho-bo-gen-zo* and *Cherry-Brandy*). In 2000, she spent three months in Japan, working under the eye of Mitsuyo Uesugi, where she premiered her first solo, "Blanc". This choreography received the first prize at the competition of young creators at the Espace Pier Paolo Pasolini in France. From 2000 through 2005, she assisted Mitsuyo Uesugi for his European workshops.

In 2001, she brought together her company, and since then has premiered – to mentioned only some – "Ombres", "Détail", "Raymond (au paradis)", "Papi" (a duet with Mitsuyo Uesugi), as well as her first male solo, "Blancou la mariée est un homme ce soir". In 2009, she premiered "Soldats", a male duet. For the last project, she works with dancer-actor Eric Domeneghetty, who also performed in her former piece (Soldats).

Врате

НАЦИОНАЛНИ КОРЕОГРАФСКИ ЦЕНТАР ОРЛЕАНА / ФРАНЦУСКА

21.00 / СНИ, Сцена „Пера Добриновић“ / Понедељак / 2. јул 2012.

Фото: Реми Ангели (Remi Angeli)

ИЗВОДЕ

Јозеф Нај
Акош Селевени

КОРЕОГРАФИЈА

Јозеф Нај

КОМПОНОВАЊЕ МУЗИКЕ

Акош Селевени (саксофониста и поли-инструменталиста)

ДИЗАЈН СВЕТЛА

Реми Никола

АСИСТЕНЦИЈА

Кристијан Шелтенс

СЦЕНОГРАФИЈА И РЕКВИЗИТА

Клеман Дира, Жилијен Флешо и Александар Де Монше

ЗВУК

Жан-Филип Дион

ТЕХНИЧКИ И МЕНАџЕР СВЕТЛА

Кристијан Шелтенс

МЕНАџЕР ЗВУКА

Жан-Филип Дион

МЕНАџЕР СЦЕНЕ

Силван Блоко

МЕНАџМЕНТ ГОСТОВАЊА

Мишел Ејлаво

ПРЕС И МАРКЕТИНГ

Мони Де

ПРОДУКЦИЈА

Национални кореографски центар Орлеана

КОПРОДУКЦИЈА

Позорни форум Мејрин, Швајцарска / Уз подршку Националне сцене Орлеана

ТРАЈАЊЕ

60 минута

БРАНЕ*

Говором све мале сценске форме, којима се Јозеф Нађ посвећује од пролаза 2008. године, мду шраоим ирае (Extracite, 2008), свака на свој начин ионављајући и акценширајући једну од њених централних – ако не и центриралну – тема: довођење музике и илеса у најтешњу моћну везу, његовој стањања у тачку поитиуне равнотеже, чинећи незамењивим било један било други део од којих сваки има одређену улогу у тезиси онога што постојаје иовен, иредстава. А да би се иродувило ово истраживање, слободна импровизација долази овде до иуној изражаја – са уна иред иредностављенима јединственошћу и шренујачношћу, оним иредовидним и не-ионовљеним. И све што захтева од обојице ироаитониса, у смислу иредуресљивости и дослужности, ошвореност ирема групоме, ирема групости али и ирема садашњим шренујку.

Представом 'Бране' Јозеф Нађ и Ахот Селевеки, саксофониста и мулти-инструменталиста, наставаљају међусобни дијалог, окрећући се Природи властитицих релација стечених ио рођењу. Као што и сам назив сујерисе, иредстава је настала на основу стирлимовој, минуциозној истраживања и посматрања врана, иособно оној иролазној шренујки када иишце доишчу што, када долази до шранзиције између лети и зота. Трећи иартинер је иозван да се ирикључи овом музичко-илесном дијалогу, да се изрази, 'реаије слободно', иведе лас у његову иишину: црна слика, шечни сјај, који уз иомоћ шкања музичких и кореографских иеснова оствара свој шрај, иостајући сведок или зваштајући иишке иоу врана у иролазу. И шако, својим одираним иокрешима Нађ се огаје иокрешу који иостепенено запоседа његову шаку, лице, руку а заштим и чшаво шело у шoku ове импровизације – стале које тежи да досеине је ири-ирема за сликовни иес. Ђејово 'иостајање иишциом' стана се са његовим 'иостајањем кистом'. Мирјам Блоче

* Прва иостава „Брана“ иредстављена је 11. јуна 2008. године у Театру де буфе ди нору у Паризу, иоручена за „Festival Jazz Nomades – La Voix est Libre“ / Продукија „L’Onde & Symbèle“. Прва иредстава у дувој верзији иведена је 20. и 21. марта 2010. године на Позоришном форуму Мејрин у Швајцарској.

Ова иредстава је добила иособна средства за уметничко остварење Града Орлеана како би била иведена на Фесивалу у Авиниону. Национални кореографски центар Орлеана добио је субвенције Министарства културе и комуникације – DGCA – DRAC центра, Града Орлеана, Регионалног центра, Депаршмана Лоаре. Добио је иомоћ Француској иишшћуша (агенције француској Министарства спољних иослова за културну делатност иван Француске) за ивођења у ииошрансију. Национални кореографски центар у Орлеану, чији је директор Јозеф Нађ, члан је Ассоцијације националних кореографских центара (ACCN).

Од оснивања своје илесне компаније 1986. године, Јозеф Нађ је реализовао 19 илесних комада, који су ивођени у Француској и многим другим земљама (Велика Британија, Аустралија, Хонг Конг, Јапан, Норвешка, Шведска, Немачка, Шпанија, Португал, Бразил, Италија, Аустрија, Литванија, Румунија, Украјина, Колумбија, Швајцарска, Сирија, Сједињене Америчке Државе, Грчка, Словачка, Мађарска, Србија, Белгија...).

Les Corbeaux

CENTRE CHORÉGRAPHIQUE NATIONAL D'ORLÉANS / FRANCE

21.00 / SNT, "Pera Dobrinovič" Stage / Monday / 2nd July 2012

Photos: Tadeusz Poczula

CHOREOGRAPHY
MUSICAL COMPOSITION
LIGHTING DESIGN
ASSISTED BY
SETS AND PROPS
SOUND
TECHNICAL AND LIGHTING MANAGER
SOUND MANAGER
STAGE MANAGER
TOURING MANAGMENT
PRESS & MARKETING
PRODUCTION
CO-PRODUCTION
DURATION

Josef Nadj
Akosh Szelevényi (saxophonist and poly-instrumentalist)
Rémi Nicolas
Christian Scheltens
Clément Dirat, Julien Fleuteau and Alexandre De Monte
Jean-Philippe Dupont
Christian Scheltens
Jean-Philippe Dupont
Sylvain Blocquaux
Michel Chialvo
Mony Lé
Centre chorégraphique national d'Orléans
Théâtre Forum Meyrin, Switzerland / With the support of the Scène Nationale d'Orléans
 60 minutes

WITH
Josef Nadj
Akosh Szelevényi

LES CORBEAUX

The small stage forms Josef Nadj launched in Spring 2008 all follow in the wake of "Entracte" (March 2008), each in their own way renewing and accentuating one of its central themes, if not its central theme: joining music and dance together in the closest possible relationship, conducting them to a point of complete balance, rendering indiscernible the respective part each played in the genesis of that which then becomes a feat, a performance. And to deepen this exploration, free improvisation here takes on its fullest expression – with all the presupposes of uniqueness and instantaneity, of the unpredictable and unrepeatable. And also all it requires from each protagonist in the way of attentiveness and availability, openness to the other, to otherness, and to the present moment.

With 'Les Corbeaux', Josef Nadj and Akosh Szelevényi, saxophonist and multi-instrumentalist, continue their conversation, turning once again to the Nature of their natal region. As the title suggests, this performance piece is nourished by the patient meticulous scrutiny and observation of crows, in particular the fleeting instant when they touch ground, when the transition between flight and walk transpires. A third partner is invited to join this dance-music dialogue, expressing itself, reacting freely, giving voice to its silence: a black painting, liquid sheen, that across the thread of the musical and choreographic gestures, leaves its trace, bearing witness or capturing footprints of the passage of crows. And so, by way of the danced movement Nadj abandons himself to, movement which progressively engages his hand, face arm and then his entire body over the course of this improvisation – the state Nadj seeks to achieve is preparation for the pictorial gesture. His 'becoming bird' merges with his 'becoming a brush.'

Myriam Bloéd

"A first stage of 'The Corbeaux' was presented the 11th of June 2008, at the Théâtre des Bouffes du Nord in Paris commissioned by 'Festival Jazz Nomades – La Voix est Libre' / Production 'L'Onde & Cybèle'. First performance of the long version took place the 20th and 21st of March 2010, at Théâtre Forum Meyrin in Switzerland.

This performance piece has received special funding for artistic creation from the city of Orleans for its appearance at the Aevignon Festival. The Centre chorégraphique national d'Orléans received grant from Ministère de la Culture et de la Communication – DGCA – DRAC Centre, the City of Orléans, the Région Centre, the Département de Loiret. It received aid from the French Institute (the French Foreign Ministry's agency for cultural action outside of France) for international touring. The Centre chorégraphique national d'Orléans – direction Josef Nadj is member of the Association of Centres Chorégraphiques Nationaux (ACCN).

Since the creation of his dance company in 1986, Josef Nadj has created 19 pieces which have been performed in France and numerous other countries (Great Britain, Australia, Hong Kong, Japan, Norway, Sweden, Germany, Spain, Portugal, Brazil, Italy, Austria, Lithuania, Romania, Ukraine, Colombia, Switzerland, Syria, United States, Greece, Slovakia, Hungary, Serbia, Belgium...).

Re- (re-)konstrukcija: KLASNI NEIRIJATEL

СЛОВЕНСКО МЛАДИНСКО ГЛЕДАЛИШЧЕ / СЛОВЕНИЈА

18.00 / СНИ, Сцена „Јован Ђорђевић“ / Ушторак / 3. јул 2012.

Фотос: Ивана Жупан

ИГРАЈУ

Борис Кос – Бушо, Башелино
 Урош Мачек – Дринац, Зидар
 Урош Каурич – Плук, Ройшоа
 Блаж Штеф – Фаца, Раховец
 Марко Млачник – Хишачи, Млачник
 Жељко Хрс – Мујо, Хрс

ИДЕЈА И РЕЖИЈА

Борут Шенаровић

КОСТИМИ И СЦЕНОГРАФИЈА

Протинарад

ДРАМАТУРГ

Томаж Тојоришич

ТЕКСТ

Најџел Вилијамс, Вишо Тауфер, Борут Шенаровић

ДИРЕКТОР СЦЕНЕ

Јанез Павлович

ПОМОЋНИК СЦЕНЕ

Само Герчич, Борис Превец

ПОМОЋНИЦЕ

Сања Сиахић, Тина Малич

ЗВУК

Маријан Сајовиц

СВЕТЛО

Алберт Болжа

ВИДЕО ТЕХНИЧАР

Душан Ојданич

РЕКВИЗИТА

Даре Крапељ

ГАРДЕРОБЕРКА

Славица Јантосевић

ШМИНКА

Барбара Павлин

МЕНАѢР ПРОДУКЦИЈЕ

Душан Пернаш

СНИМАК ПРЕСТАВЕ ИЗ 1982

Тоне Стојко

ТРАЈАЊЕ

100 минута

КЛАСНИ НЕПРИЈАТЕЉ

Полазна штакча Шенаровићеве појсјавке „Класној неприятељу“ је снимак антолошкојској извођена ове предјставе у режији Виша Тауффера, прво иују иране у Словенском младинском гледалишту 1982, заснованој на драми Најцела Вилјама. Хрватски редитељ Борут Шенаровић, оснивач и уметнички директор изорнисне групе Моншајетрој у Зајребу, режисра прво иују у Словенији и заједно са глумцима Марком Млачником и Жељком Хрсом, који су ирали у „Класном неприятељу“ Виша Тауффера пре тридесет година, истражује интелектуални и симболички појеницијал драме Најцела Вилјама, посебно у оноу делу који се односи на феномен насиља.

Предјстава ијставља иишање у којим околностима и са каквим мојућим дејством и дуторочним последицама може насиље бити лејнератор стурктуририл промена у друштву, прожејтом не само политичком аиашајом већ и коментирним одсујством иницијашиве.

СЛОВЕНСКО МЛАДИНСКО ГЛЕДАЛИШЧЕ

Основано је 1955. као прво професионално изорнисше за децу и омладину у Словенији. У осамдесетим годинама 20. века Младинско гледалишче је ијстепено реконструисано у изорнисше које у својој интердисциплинарности комбинује иранично шеатарско истраживање и шематизацију политичке субверзивности. Данас је познато по широком ојсету иновашивних појеника различитијих младих редитеља и феномену „енерије ансамбла“ – Бруквојој ирисцијуа глуми, који се не заснива на хијерархији звезда већ на глумачкој лабораторији иовезијући ијојединичне бравурозне делове у изражајну целину глумачкој ансамбла.

ПРИКАЗ

Шенаровићева предјстава је коментирни шришић иреведени у савремено доба. Повлачи паралелу између снимка и нејојој коинирања, иоткривавајући је сенаљма глумца који су ирали у првој ијоставац, посебно се осерлући на ијоставање у Београду 1983, када је на сцени заиста проливена крв, а зајшим у дужне завршноу делу у иублику исељена јешка иишања. О садашњим приликама, односима, иујљивости друшвених класа – доводећи у иишање савеш свакој ијојединца и нејоуу одговорности за иашу, експлоашацију и нештривље – о иолујама друшвених промена и о функцији насиља. Млачник и Хрс долазе из прве ијосјавке, док Кос, Мачек, Каурин и Шеф вуку глумачком, гивалом, бесконачном енеријом која не ирекорачује глумачку ирецизности. Борис Кос, сада Бушо, дошћинао је у најмању руку лејнератори Милоша Бајешлина. Експлозивна мешавина иудинације и револта, коју је узгвашио иевни млади човек Тауффер пре три деценије у првом „Неприятељу“, иије иступила иишања од свој набоја. Ни на сцени ни у друштву.“

Душан Ројак, Радио Словенија, 9. 12. 2011.

Re/Deconstruction: Class Enemy

MLADINSKO THEATRE / SLOVENIA

18.00 / SNT, "Jovan Dordević" Stage / Tuesday / 3rd July 2012

Photos: Nada Zgonik

ACTORS

Boris Kos – Iron, Battelino
Uroš Maček – Nipper, Zidar
Uroš Kaurin – Sky-light, Ropoša
Blaž Šef – Sweetheart, Rakovec
Marko Mlačnik – Racks, Mlačnik
Željko Hrs – Snatch, Hrs

CONCEIVED AND DIRECTED BY

Borut Šeparović

COSTUME AND SET DESIGN

Protunapad

DRAMATURGE

Tomaž Toporišič

TEXT

Nigel Williams, Vito Taufer, Borut Šeparović

STAGE MANAGER

Janez Pavlovič

STAGE HAND

Samo Gerečnik, Boris Prevec

ASSISTANTS

Sanja Spahić, Tina Malič

SOUND

Marijan Sajovic

LIGHT

Albert Bolha

VIDEO TECHNICIAN

Dušan Ojdanič

PROPS

Dare Kragelj

WARDROBE MISTRESSES

Slavica Janošević

MAKE-UP

Barbara Pavlin

PRODUCTION MANAGER

Dušan Pernat

RECORDING OF THE 1982 PERFORMANCE *Tone Stajko*

DURATION

100 minutes

CLASS ENEMY

The starting point of Šeparović's creating of the performance "Class Enemy" has been the video recording of the anthological performance "Class Enemy" directed by Vito Taufer, first performed at the Mladinsko in 1982 based on the play by Nigel Williams.

The Croatian director Borut Šeparović, the founder and artistic director of the theatre group Montažstroj from Zagreb, directs in Slovenia for the first time and together with his colleagues – among whom is dramaturge Tomaž Toporišič, and also actors Marko Mlačnik and Željko Hrs, who were a part of the cast in Vito Taufer's performance thirty years ago – he researches the intellectual and symbolic potential of Nigel Williams's play, especially in the part dealing with the phenomenon of violence.

The performance poses the question in what circumstances and with what potential effects and long-term consequences violence can be a generator of structural change in a society, imbued with not only political apathy, but also a complete absence of initiative.

THE MLADINSKO THEATRE

Established in 1955 as the first professional theatre for children and youth in Slovenia. In the eighties, Mladinsko was gradually re-structured into a theatre which interdisciplinarily combined borderline theatre research and the thematisation of political subversiveness. Today, it is known for a wide range of innovative poetics of various young directors and the phenomenon of "ensemble energy" – the Brook approach towards acting, which is not based on star hierarchy, but on an acting laboratory connecting individual bravura parts into a strong whole of the acting ensemble.

REVIEW

Šeparović's performance is an updated complex triptych. It takes parallel to the snap and its copy, underlining it with the memories of actors of the first layout, especially of guest performance in Beograd in 1983 when the blood was actually spilt on the stage, and then in a longer final part it fired sharp questions at the audience. About present circumstances, relations, reticence of social classes – with questioning conscience of everyone's responsibility for misery, exploitation and impatience – about levers of social changes and about function of violence. Mlačnik and Hrs come from the first performance, while Kos, Maček, Kaurin and Šef pull with crazy, wild, endless energy that does not run over an acting precision. Boris Kos, present Buto, has at least reached the legendary Miloš Battelino. An explosive mix of indignation and revolt, which was captured by angry young man Taufer three decades ago in the first Enemy, did not lessen. Neither on the stage, nor in the society."

Dušan Rogelj, Radio Slovenia, 9th December 2011

ДРУШТВЕНО-ОДГОВОРНО ПОСЛОВАЊЕ КАО ИМПЕРАТИВ

ОТП банка Србија је чланица међународне ОТП групе, водеће финансијске институције у Мађарској, која је, кроз своје супсидијаре у Бугарској, Хрватској, Црној Гори, Русији, Румунији, Словачкој и Украјини, постала кључни играч на банкарском тржишту централне и источне Европе. ОТП група тренутно услужује око 11 милиона клијената у девет земаља, са око 33 хиљаде запослених и око 1500 филијала. Мисија ОТП банке Србија а.д. Нови Сад је да буде на услузи клијентима како становништва, тако и привреде и општинама, својом комплетном понудом високо квалитетних финансијских услуга.

ОТП банка Србија као део ОТП Групе – једне од водећих корпорација у региону – врло одговорно препознаје и активно реагује на проблеме и потешкоће са којима се сусрећу људи који овде живе. Поред пружања финансијских услуга, ОТП банка сматра да је важно доприносити покретању догађаја који служе интересима и потребама целокупног друштва.

Друштвено-одговорним пословањем ОТП банка на неки начин дели профит са заједницом у којој га остварује, тако што помаже да се подигне животни стандард и улаже у животну околину. Данас је у Србији пре свега битно улагати у побољшање квалитета живота најнезаштићенијих група грађана, у њихово здравље, образовање и друге елементарне потребе, а ОТП банка се труди да активно учествује у побољшању услова живота грађана, пре свега кроз здравствену заштиту, али и подржавањем културних догађаја који промовишу вредност целог друштва.

/ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ/

Side Programme

Титов скулптура сајун култура

ЕДЕ ШИНКОВИЧ / СРБИЈА

10.00 / Каполичка порта / Понедељак / 25. јун 2012.

инсталација

АУТОР И ИЗВОЂАЧ

ЕдЕ Шинковић

Пројекат подразумева изливање којије Титове бисте у домаћем сајуну, без већих креативних интервенција. Биста ће бити постављена у Новом Саду у Каполичкој порти поред фонтане, где ће као прво бити изложена интервенцији/акцији учесника Пифанша.

Случајни и намерни пролазници (публика) коришћењем сајуна могу директно модификовати постојеће скулптуре, истовремено вршећи цивилизацијско-хигијенски корисни акти прања руку. Поред људској фајкира, скулптура ће бити изложена и временским приликама које ће је такође променити (влажност, исушивање, пуцање...). Након безброј формалних могућности скулптура ће неочекивано, не остављајући за собом ниједан трај досадне укочености, на коју нас присиљава већина скулптура за јавне шриве.

Настајак већине симоленика за јавне шриве је најзлогост политички моштивисан (Седи дуго, непомично и владај баш као и непомичне скулптуре на шривима!). Самим тим, скулптуре постојау слује, курири политичкој естаблишменту, а нама се намеће естетски укус истог наручиоца. Скулптура од сајуна, зависећи од креатора-медијатора, ошвара безброј могућности за доживљај уметничкој дела, не намећући публици/пролазницима једну врсту идеолошкој концепта. Пуди им активно учешће у њеном креирању до крајње уништења, претестимације.

Tito Sculpture Soap Culture

EdE ŠINKOVIĆ / SERBIA

10.00 / Katolička porta / Monday / 25th June 2012

installation

AUTHOR AND PERFORMER

EdE Šinković

The project involves casting a bust of Tito in domestic soap, without any major creative intercessions. The bust will be placed in Novi Sad, by the fountain in Katolička porta, where it will first be exposed to the intervention/action of the participants of the Infant festival.

The audience and passersby can directly, by use of soap, modify the existing sculpture, at the same time performing the cultural-hygienic act of washing their hands. Besides the human factor, the sculpture will, naturally, be exposed to climate conditions as well, which will also have an influence on its modification (moisture, drying, cracking...). After countless formal changes, the sculpture will eventually vanish, leaving not a trace of the boring stiffness the majority of sculptures designed for public squares impose on us.

Unfortunately, most of the monuments for public squares are politically motivated (sit there for a long time, motionless, and rule just like the immobile sculptures on squares!). This transforms sculptures into servants, messengers of the political establishment, while we are imposed with the aesthetical taste of the one who commissioned it. The soap sculpture, depending on the creators-mediators, opens endless possibilities for experiencing this artwork, without imposing on the audience/passersby any one kind of ideological concept. It offers an active participation in its creation, up to the point of annihilation, predestination.

Снићати из туститиње / Processing

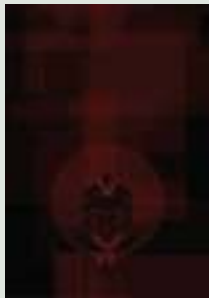
ВЕСНА ДРАГОЈЛОВ / СРБИЈА, САД и КАЈЛ ЦЕНКИНС / САД

10.00 / ФТН / Понедељак - среда / 25 - 27. јун 2012.

радионица

Алтеријата, мекска уметност, предавање, Весна Драгојлов, Србија / САД

17.00 / БЦНС, Клуб „Трбина младих“ / Четвртак / 28. јун 2012.

Кајл Џенкинс, Црвена чакра

КОДИРАЊЕ ЕСПРЕСИВНИХ ДИГИТАЛНИХ МЕДИЈА УЗ ПОМОЋ PROCESSING-А

Д а ли сте заинтересовани за комбиновање ваше креативне поштенцијала и технологија софтвера? Ова радионица ће вас упознати са једноставним програмирањем у језику отвореног кода Processing-у, који је измислио један уметник а сада га користе уметници нових медија, дизајнери и програмери широм света. У широдневном трајању, радионица ће вас увести у основе Processing-а које ће вам омогућити да генеристе анимацију, покрећете интеракције и експортирате резултате на веб, у штампачу или на мобилни телефон.

ВЕСНА ДРАГОЈЛОВ

вредна професорка на Универзитету за напредне технологије у Аризони (САД)

Дипломирала је на Филозофском факултету у Новом Саду (енглески језик и књижевност), а магистрирала на Филозофском факултету у Београду (лингвистика). Усавршавала се на Универзитету Денвер, САД, најпре на историјолошким студијама (историја уметности, 1996-1997) а затим мастер студијама (дигитални медији, 2002). Каријеру универзитетској наставици започела је на Катедри за енглески језик Филозофског факултета у Новом Саду, да би након одласка у Сједињене Америчке Државе геловала на неколико универзитета, пре него што је стекла звање вредне професорке на Универзитету за напредне технологије у Аризони 2007. године. На овом Универзитету делује на три департмана: Департману за мултимедије, Департману за веб и социјалне медије и Департману за интеракцију између човека и компјутера, предајући низ предмета из области мултимедијалности/графичкој дизајна и уметности, како класично у учионици тако и онлајн. Од 2009. године, укључена је у „Шампион програм“ и чланица је Савета Универзитета. У оквиру програма WUS Austria, јошвала је на Универзитету у Новом Саду 2007. године, где је оджала предавања из области сајберфеминизма студенцима и студентима Рогних студија.

Весна Драгојлов је учествовала на бројним међународним конференцијама и уметничким фестивалима, посвећеним областима уметности, науке и технологије. Добитница је неколико значајних награда, од којих се посебно издваја Награда за иновације у настави и развоју курикулума Универзитета за напредне технологије којом је одликована 2010. и 2011. године.

КАЈЛ ЏЕНКИНС

дипломирани студент Универзитета за напредне технологије у Аризони (САД)

Дипломирао је на Универзитету за напредне технологије, Вирџинио моделовање и Дизајн, 2010. године, док сада студира развојне софтверских апликација. Алоризијаском уметношћу се бави од 2009. године, користећи софтвер Processing као своје основно средство израза. Услерен је на укључивање 3D уметности и анимације у интерактивна уметничка дела. Излагао је на Фестивалу експерименталних уметности у Фениксу, у Уметничком центру Меса, SideLack PotShow Phoenix и у Научном центру Аризоне. www.kylejenkins.info

Vibes from the Desert / Processing

VESNA DRAGOJLOV / SERBIA, USA and KYLE JENKINS / USA

10.00 / FTS / Monday – Wednesday / 25th – 27th June 2012

workshop

Algorithmic Art, lecture by Vesna Dragajlov, Serbia / USA

17.00 / CCNS, "Tribina mladih" Club / Thursday / 28th June 2012

Kyle Jenkins, Green Chakra

CODING EXPRESSIVE DIGITAL MEDIA WITH PROCESSING

Interested in combining your creative potential and software technologies? This workshop introduces a simple programming open source language, Processing, that was created by an artist and now used by media artists, designers and programmers worldwide. This three days long workshop will teach you to the basics of Processing that will allow you to generate animation, create interactions, and export the results for web, print and mobile.

VESNA DRAGOJLOV

Associate Professor, University of Advancing Technology (USA)

Vesna Dragojlov graduated from the Faculty of Philosophy in Novi Sad (English Language and Literature), and received her Master's Degree from the Faculty of Philology in Belgrade (Linguistics). She continued her education at the University of Denver, USA, first doing a graduate program (Art History, 1996-1997) and then Master program (Digital Media, 2002). Her teaching career started at the Department of English Language and Literature of the Faculty of Philosophy in Novi Sad. In the USA, she was active within several universities before earning a title of Associate Professor at the University of Advancing Technology in Arizona in 2007, where she is active in three departments: Multimedia Department, Web and Social Media Department and Human Computer Interaction Department, teaching various courses in the field of multimedia/graphic design and art, both onsite and online. Since 2009, Vesna Dragojlov has been involved in the 'Program Champion' and a member of the University of Advancing Technology Advisory Board. In 2007, within a program of Austrian WUS, she was a guest lecturer at the University of Novi Sad, giving lectures in cyberfeminism to the students of Gender Studies.

Vesna Dragojlović took part in a number of international conferences and art festivals, in the field of art, science and technology. She has received several important awards, among which the Faculty Innovation Award for innovations in teaching and designing curriculum of the University of Advancing Technology, which she was awarded in 2010 and 2011, deserve a special mention.

KYLE JENKINS

Graduate student, University of Advancing Technology (USA)

In 2010 he graduated from The University of Advancing Technology with a degree in Virtual Modeling and Design and is now studying software application development. Kyle has been creating algorithmic art since 2009 using Processing software as his main tool of expression and is now focusing on integrating 3D art and animation into interactive art pieces. He has exhibited at the Phoenix Experimental Arts Festival, Mesa Arts Center, SideLuck PotShow Phoenix, and the Arizona Science Center. www.kylejenkins.info

Ка сунџини

КАТАРИНА САЈФЕРТ / НЕМАЧКА

10.00 / Балетска школа / Понедељак – петак / 25 – 29. јун 2012.

радионица за глумце и перформере

Оставајући све концепције иза себе, ова радионица разоткрива начине како ући и крејати се по сопственој територији, сам и са другима. Како оштриши тело као целину и као канал животно енергије. Како приступити суштини сопствене бића без икаквих условљања и разлика. У радионици се користе елементи из рада „театар извора, прве фазе“, развијени у Полској у Театар лабораторији, који се односе на перцепцију и покрет као и на физички ширени и рад са гласом из периода реализације изоринских представа Лабораторије.

Основни елементи:

- активација и каналисање енергије;
- превазилажење телесних блокова;
- тело-риџам;
- кружење напње;
- дисање;
- вибрирање гласом.

Физичким ширениом се развијају:

- приступност;
- интроспекција;
- свесност која се односи на простор и тело;
- концентрација;
- унутрашња и спољашња напња;
- повезивање синонимности и прецизности.

Рад са гласом:

- ојачава дисање мишиће и опушта дијафрагму;
- увежбава и мерење ларинкса и артикулацију;
- додирује различите резонајоре;
- истражује везе: дисање – глас – покрет.

Towards Essence

KATHARINA SEYFERTH / GERMANY

10.00 / Ballet School / Monday – Friday / 25th – 29th June 2012

workshop for performing artists

Leaving all concepts behind this workshop shows ways how to enter and move in your own territory, alone with others. How to discover the body as an entity and a channel of live energy. How to access the essence of your being before all conditionings and differences. We will use elements from the work of the 'Theater of Sources, first phase' developed in Poland at the Laboratory Theatre circling around perception and the movement which is rest, as well as the physical training and the voice work from theatrical period of the Laboratory.

The basic elements:

- *Activating and channeling energy;*
- *Loosening Body blocs;*
- *Tempo – Rhythm;*
- *Circulating of attention;*
- *Respiration;*
- *Vibration of the voice.*

The physical work develops:

- *Presence;*
- *Suppleness, lightness;*
- *Consciousness of space and body;*
- *Concentration;*
- *Interior and exterior attention;*
- *Connecting spontaneity and precision.*

The vocal work:

- *reinforces the respiratory muscles and softens the diaphragm;*
- *opens the larynx and the articulations;*
- *touches different resonators;*
- *opens the research into the connection breath – voice – movement.*

Дворштите

ФАКУЛТЕТ ТЕХНИЧКИХ НАУКА / СРБИЈА

17.00 / КЦНС, Летња сцена / Понедељак / 25. јун 2012.

инсталација

АУТОРИ ПРОЈЕКТА

Радоивоје Динчиловић, Миљана Зековић, Вишња Жујинћ

МЕНТОРИ - САРАДНИЦИ

Džejsa Dalton, редитељ (Аустралија) и Gabrijela Kovač, архитекткиња и сценографкиња (Велика Британија)

УЧЕСНИЦИ

студенти са курса Ефемерна архитектура 2011/12, Департамента за архитектуру и урбанизам Факултета техничких наука у Новом Саду: Сашка Цвијан, Јелена Десићковић, Тамара Грујић, Данило Кордузи, Весна Лујковић, Сања Маџовска, Ивана Максимовић, Адријана Маринковић, Милица Маслиновић, Јелена Мишковић, Владан Перих, Ивана Полић, Миљана Пойовић, Александар Радојевић, Софија Сименђић, Јасна Симић, Анђела Субошић, Стефан Шнекић, Тајана Шоловић, Горан Штарбац, Ана Тош и демонстратори на курсу: Александар Беде, Никола Црвар, Мирослав Димитријевић, Лука Ђумовић, Милош Мишковић, Лука Радаковић, Владимир Савић, Бојан Стојковић

Циљ пројекта „Дворштите“ везан је за тачно одређено место (site-specific) јесте да актуелизује / моново икрене проблем Летњег сцене Културног центра Новог Сада, која се налази у дворштити објекта, лоцираној у самом центру града.

Реализација циља остварена је кроз двофазну радионицу са студентима архитектуру, заснованој на идеји ревизијализације овој конкретнијој простору током 39. Инфантиа. Под терминим ревизијализација подразумевамо одговарајуће просторно решење, ефемерно по природи, пројектовано / дизајнирано, конструисано и изведено од стране учесника у пројекту, за потребе Инфантиа, током којег се активно користили. Уз то подразумева и развој додашњих / алтернативних програма, који ће се одвијати у овом простору током фестивала, претварајући Летњу сцену Културног центра Новог Сада у Тачку сусреша фестивала и града.

The Backyard

FACULTY OF TECHNICAL SCIENCES / SERBIA

17.00 / CCNS, Open Stage / Monday / 25th June 2012

installation

AUTHORS

Radivoje Dinulović, Miljana Zeković, Višnja Žugić

MENTORS

James Dalton, director (Australia) and Gabriella Kovacs, architect and stage designer (UK)

PARTICIPANTS

students attending the Ephemeral Architecture course 2011/12 (Department of Architecture and Urbanism, Faculty of Technical Sciences, Novi Sad): Saška Cejvan, Jelena Despotović, Tamara Grujić, Danilo Kordulup, Vesna Lugonja, Sanja Madžovska, Ieana Maksimović, Adrijana Marinković, Milica Mastilović, Jelena Mitrović, Vladan Perić, Ieana Polić, Miljana Popović, Aleksandar Radivojević, Sofija Simendić, Jasna Simić, Andela Subotić, Stefan Šekić, Tatjana Šolević, Goran Štrbac, Ana Tot and demonstrators at the course: Aleksandar Bede, Nikola Crevar, Miroslav Dimitrijević, Luka Ljumović, Miloš Mitrović, Luka Radaković, Vladimir Savić, Bojan Stojković

Main aim of site-specific project "The Backyard" is to actualize the problem of the city Cultural Centre's open stage that exists in the backyard of the building, situated in the old core of the city. This aim is realised through two-phase workshop with students of architecture, based on the idea of revitalisation of this specific space during 39th Infant. Under the term – revitalisation – we understand an adequate spatial solution, ephemeral by its nature, which will be designed and constructed by all the project's participants for the purposes of the Infant festival. In addition, it includes the development of a possible alternative programme that will take place in this space during the Festival, thus turning the Cultural Centre's Summer stage into a Meeting point between the Festival and the City.

Снићаи из пустиње

УНИВЕРЗИТЕТ ЗА НАПРЕДНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ У АРИЗОНИ / СЈЕДИЊЕНЕ АМЕРИЧКЕ ДРЖАВЕ

18.00 / КЦНС, Клуб „Трибина младих“ / Понедељак / 25. јун 2012.

изложба радова

Тема ишењне обухвата слике, боје и звукове југозападне пустиње Аризоне, њене физичке и метафоричке средине. У серији дигиталних стацичних фотографија, интерактивних радова и аудио-визуелних инсталација, својствени су синами ове маимичне околине. Ова колективна изложба укључује и рад професорке Весне Драгојлов, задужене за реализацију догађаја, као и радове садашњих и бивших студената Универзитета за најпредне технологије у Аризони, слободно окупиљених око предложене теме. Неки експонаии баве се фиктивним окружењима која могу да послуже као култисе за филм, други укључују аистражине радове, алтеријалску уметносић засновану на процесу који су на један широк, неонивљиви начин, поновић свеобухватној лука, у вези са предложеном темом.

НИК АЗЕВЕДО, дипломирани студент

Уметност игара и анимација

„Једном сам прочитао да стварати уметносић значи стварати ‘измивљену представу ишењне’. Овај крајак али крајне штачан исказ од шта ме непрекидно ираши. Веома ме привлачи обликоваши и стварати нешто што не постоји. Шта сам као први дипломирао у мојој класи на Универзитету за најпредне технологије, завршивши основне студије Дизајна игара док сам се ово време снажно фокусирао на уметносић. Сада развијам даље своје способности у ираци дигиталној сликањи и наглазим на медијум са којим бих могао бити веома задовољан.“

Ник Азеведо, Ашлас Инспирисана грчком митом о Ашласу, Капсера, та Ашлас шрбало би да портретише грандиозне концепише за којима појединци доследно шеше и, ишо је још важије, веома често их остварују.

МАРИО КАСТАНЕДА, студент

Уметност игара и анимација

„Развијање игара оживело је мој рад, и шо је мој медијум за концепишуализовање и развој боаиших и иновативних искуства. Проналазећи инспирацију у тошо двадесетогодишњем постојању игара, искрено тежим ка теми да децујем у овој грани индустрије. Са завршеним основним студијама Информатике на Универзитету Кеје Вестери Ризерв и студијама Уметносић игара и ани-

Марио Кастанеда, „ТВВ сајт“

мације и *Виртуелној моделовања које похађам на Универзитету за напредне технологије, желим да стекнем самостално и неоспорно искуство у каријери коју сам одабрао.**

ДМИТРО ГОРЈАНОВ, дипломирани студент

Дигитални медији

„Дипломирао сам у мају ове године, студијски програм Дигитални медији. Средшће моје рада чине концептуална уметност и еколошко обликовање, укључујући дигиталне слике које служе као клице за филм.“

КАЈЛ ЦЕНКИНС, дипломирани студент

Виртуелно моделовање и 3D дизајн / Алгоритамска уметност

Пројекције на фасадама:

21.30 / Четвртак / 28. јун 2012.

21.00 / Пешак / 29. јун 2012.

Бубе / Нишерали

ВЕСНА ДРАГОЉОВ, ванредна професорка

Дигитални медији / Интеракција човек-компјутер / Алгоритамска уметност

Алгоритамска уметност, предавање

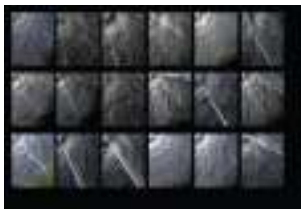
17.00 / КЦНС, Клуб „Трибина младих“ / Четвртак / 28. јун 2012.

*Дмитро Горјанов, **Нова кућа**
Архитектонски концептуални пртеж за
кућу у варијацијама светла и временских
прилика*

*Кајл Ценкинс, **Ниш**
Алгоритамска уметност*

*Весна Драгољов, **Космос под видео надзором**
Алгоритамска уметност*

Vibes from the Desert

UNIVERSITY OF ADVANCING TECHNOLOGY, ARIZONA / UNITED STATES OF AMERICA

18.00 / CCNS, "Tribina mladik" Club / Monday / 25th June 2012

exhibition

The theme of the desert embraces images, colors and sounds of the south west desert of Arizona, its physical and metaphorical environment. Through a series of digital stills, interactive artworks and audio visual installations the vibes of this magical environment will be evoked. This collective exhibition would include the work by the professor, Vesna Dragojor, in charge of the event, and by the current and former students of the University of Advancing Technology in Arizona, loosely assembled around the proposed theme. Some exhibits deal with the fictitious environments that could serve as a backdrop for a movie, others include abstract work, process-based algorithmic art that in a broader, intangible way addresses the overarching proposed theme.

NIC AZEVEDO, Graduate student Game Art and Animation

"I once read that to create art is to create a 'fictional representation of a truth'. This short and yet extremely accurate statement has stuck with me ever since. The ability to design and create what doesn't exist is very appealing to me. As such, I graduated at the top of my class from the University of Advancing Technology in 2011 with a bachelor degree in Game Design while at the same time focusing heavily on art. Currently, I have been extending my abilities towards digital painting and find the medium to be extremely satisfying."

*Nic Azevedo, Atlas
Inspired by the Greek myth of Atlas, Atlas Cathedral is meant to portray the grandiose concepts that individuals consistently strive for and, more importantly, often achieve*

MARIO CASTANEDA, Student Game Art and Animation

"Game development breathes life into my work, and is my medium for conceptualizing and developing rich and innovative experiences. Inspired by nearly 20 years of gaming, my aspirations for working in the industry run deep. With a BA in Computer Science at Case Western Reserve University and the degrees of Game Art & Animation and Virtual Modeling I'm currently earning at the University of Advancing Technology, I aim to be a well rounded and undeniable asset in my chosen career."

Mario Castaneda, LTW Site

DMYTRO GORYAINOV, Graduate student

Digital Media

"Graduated this May with a major in Digital Media. The focus of my work is concept art and environmental design, including matte paintings to serve as backdrops for movies."

KYLE JENKINS, Graduate student

Virtual Modeling and 3D Design / Algorithmic Art

Projections on the facades:

21.30 / Thursday / 28th June 2012

21.00 / Friday / 29th June 2012

Bugs / Intervals

VESNA DRAGOJLOV, Associate Professor

Digital Media / Human Computer Interaction / Algorithmic Art

Algorithmic Art, lecture

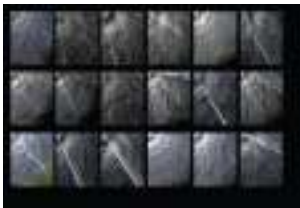
17.00 / CCNS, "Tribina mladik" Club / Thursday / 28th June 2012

*Dmytro Goryainov, New House
An architectural concept design for a house
with lighting and weather variation*

*Kyle Jenkins, Threads
Algorithmic Art*

*Vesna Dragojlov, Surveilling the Universe
Algorithmic Art*

Virusdetected! (18+)

АНДРЕЈ ТИШМА И СРЂАН СИМИЋ / СРБИЈА

18.00 / Позориште младих, Мала сала / Субота / 30. јун 2012.

перформанс

АУТОР

Срђан Симић

МУЗИКА

Андреј Тишма

ТРАЈАЊЕ

20 минута

Холандска луткарска игла о љубави између заносне плавуше и америчкој војника, која се, поштом, претвара у дивљи секс, насиље и хорор. Због присутних неелегантног материјалу, појављује се *Вирус* (Срђан Симић) који, уз заразну музику диск-џокеја Андреја Тишме, изводи свој пројекциони филм...

Virusected! (18+)

ANDREJ TIŠMA AND SRĐAN SIMIĆ, SERBIA

18.00 / *The Youth Theatre, Small Stage / Saturday / 30th June 2012*
performance art

AUTHOR

Srdan Simić

MUSIC

Andrej Tišma

DURATION

20 minutes

A *Hollywood-style puppetry idyll about love between a gorgeous blonde and an American soldier, which turns into wild sex, violence and horror. Illegal material is accessed which brings up the Virus (Srdan Simić) who performs his gluttonous dance to the infective music of DJ Andrej Tišma...*

Необуздани хор

Фил Минтон / ВЕЛИКА БРИТАНИЈА

10.00 / Позориште младих, Велика сала / Недеља – ушорак / 1 – 3. јул 2012.

радионица за све заинтересоване за рад са гласом

Пројекат „Необуздани хор“ обухвата серију вокалних радионица са непрофесионалцима, које завршавају јавним извођењима. Почети пројекта сежу у касне осамдесете године 20. века, до радионице одржане са „не-певачима“ у Музичком центру у Стокхолму. Тадашњи успех допринео је даљем развијању идеје необузданој/неукроћеној/дивљој хора. На основу свој бојашто искуства водитељ радионице дошао је до убеђења да је људски глас „способан“ за много више од онога што се уопштено под гласом подразумева. Током радионице учесници се охрабрују да појме да је свако, ко може да дише, способан да продукује и звуке који имају позитивну естетску кохезију и нису условљени никаквим културним обрасцима нишом се на њих односе.

Радионица у ширеном шарању намењена је свима, не само певачима, које одушевљава слобода експериментисања. У радионици се посебно истражују вокалне способности кроз вежбе и импровизације које завршавају концертом. На почетку се креће од смећа као невербалне вокалне шехнике, која користи глас спонтано, на инстинктиван и понекад веома екстремним начин.

„Необуздани хор“ је до сада реализован у многим земљама, попут Немачке, Велике Британије, Француске, Белгије, Холандије, Швајцарске, Италије, Латинске Америке, Јапана, Аустралије и Новој Зеланди. У радионицама су учествовали како професионалци, певачи и глумци, тако и аматери.

Фил Минтон долази из Торквеја. Свирао је трубу и певао са Бенџом Мајк Весџбрук раних шездесетих година, а затим у пилесми и рок тријама по Европи у каснијем периоду исте декаде. У Енглеску се вратио 1971. године, поново придружио Весџбруку и учествовао у његовим бројним пројектима све до половине осамдесетих година прошлог века.

Више од четрдесет година, Минтон делује као певач и импровизација у многим тријама, оркестрима и ситуацијама, свуда. Бројни композитори написали су музичка дела посебно за његове проширене вокалне шехнике. Делује у квартету са Вирџином Весџном, Роџером Тарнером и Џоном Бачером, и у современим ансамблима (дуети, трио, квартети) са овима и многим другим музичарима.

Од осамдесетих година, његов „Необуздани хор“, у коме води радионице гласа и приређује концерте за све који желе да певају, настајао је у више од двадесет земаља.

Feral Choir

PHIL MINTON / GREAT BRITAIN

10.00 / *The Youth Theatre, Grand Stage / Sunday – Tuesday / 1st – 3rd July 2012*

workshop for all interested in vocal work

The 'Feral Choir' project involves a series of vocal workshops with amateurs, which concludes with a public performance. The beginning of the project date back to the late 1980s, to a workshop held for non-singers at the Music Centre in Stockholm. The success it made then contributed to the further development of the idea of a feral, untamed, wild choir. Based on his extensive experience the workshop leader has come to believe that human voice is capable of much more than is generally taken as its meaning. The participants are encouraged to understand that everyone who can breathe is capable of producing sounds of a positive aesthetic connotation which neither depend on nor refer to any cultural patterns.

The three-day workshop is open for anyone who loves the freedom of experiment, not only singers. The workshop focuses on exploration of vocal abilities through exercises and improvisations crowned with a concert. It starts with laughter as a non-verbal vocal technique, which uses voice in a spontaneous, inventive and sometimes extreme way.

'Feral Choir' has been realised in a number of countries such as Germany, Great Britain, France, Belgium, Holland, Switzerland, Italy, Latin America, Japan, Australia and New Zealand, with participation of professionals, singers and actors, as well as amateurs.

Phil Minton comes from Torquay. He played trumpet and sang with the Mike Westbrook Band in the early 1960's, then in dance and rock bands in Europe for the later of part of the decade. He returned to England in 1971, rejoining Westbrook and was involved in many of his projects until the mid 1980's.

For most of the last forty years, Minton has been working as an improvising singer many groups, orchestras, and situations, all over the place. Numerous composers have written music especially for his extended vocal techniques. He has a quartet with Vryan Weston, Roger Turner and John Butcher, and ongoing duos, trios and quartets with the above and many other musicians.

Since the eighties, his Feral Choir, where he conducts voice workshops and concerts for anyone who wants to sing, has performed in over twenty countries.

Бела соба

БОЈАН ДАКИЋ / СРБИЈА

18.00 / Арт клиника / Недеља / 1. јул 2012.

перформанс

АУТОР И ИЗВОЂАЧ

ПРОДУКЦИЈЕ

ТРАЈАЊЕ

Бојан Дакић

„Иштај и иштај, канал и канал“, Студио ДАГ, Арт медија, РТВ

30 минута

Перформанс је настао као резултат размисања о једном концептуалном објекту који називам „Бела соба“. По уласку у Белу собу враћа се аутоматски закључавају у трајању од 30 минута. Корисник се добровољно лишава слободе у циљу истраживања иштања о самом појму слободе. Бела соба иницира размисање о позиционом одређењу појма слободе (слободан/на ЗА...). Како би размислио у том смеру, корисник се мора најпре решити нејашинивој одређења појма слободе (слободан/на ОД...). Перформанс истражира један начин решавања иштања нејашинивој одређења појма слободе. Доводи у иштање традиционалне породичне односе, уштикај родитеља на развој личности појединца као и начин лечења породичних траума које су ипрека на ишту индивидуацију особе. Перформанс је заснован на аутиобиографским чињеницама.

The White Room

BOJAN DAKIĆ / SERBIA

18.00 / Art Clinic / Sunday / 1st July 2012

performance art

AUTHOR AND PERFORMER

PRODUCTIONS

DURATION

Bojan Dakić

'stick and stick, rope and rope', Studio DAG, Art Media, RTV

30 minutes

The performance is a result of a reflection upon a conceptual object I call 'The White Room'. When the White Room is entered, the door is automatically locked for 30 minutes. The user voluntarily waives his freedom in order to shed light on the very idea of freedom. The White Room initiates the process of thinking about a positive determination of the concept of freedom (free TO...). To allow this direction of thinking one must first get rid of the negative determination of the concept of freedom (free FROM...).

The performance interprets a possible way of dealing with the issue of negative determination of the concept of freedom. It questions traditional family relationships, the influence of parents on the development of an individual's personality, as a way of healing family traumas which stand in the way of a person's individuation. The performance is based on autobiographical facts.

Чуница

ФАКУЛТЕТ ТЕХНИЧКИХ НАУКА / СРБИЈА

20.30 / СКЦ Фабрика / Понедељак / 2. јул 2012.

изложба радова студената

Сања Малковић

АУТОР КОНЦЕПТА И РУКОВОДИЛАЦ ПРОЈЕКТА Романа Бошковић

УЧЕСНИЦИ У ПРОЈЕКТУ И АУТОРИ РАДОВА

Сања Малковић, Слађана Милићевић, Даниела Димићровска, Маријана Зорзић
Петровић, Дијана Диосталовић, Наташа Булућ, Маја Момиров, Сандра
Стефановић, Јована Станишић, Јелена Спасојевић, Бурђица Терзић

Архитејски простори – без мера, без шизоидије, без силла – дубоко су усађени у нашу исху. Сликe ових простора представљају елемента имагинарне архитејктуре која ослобођена конкретности изражава стварну архитејктуру и стварност. Истраживање несвесних слојева, помало налик сеанси психоанализе, открива личну, унутрашњу архитејктуру и однос који градимо са светом и временом.

Пројекат „Чуница“ настао је као резултат рада студената прве године доктoрских студенца Дејаншмана за архитејктуру и урбанизам Факултета техничких наука у Новом Саду, у оквиру предмета „Креативна истраживања у архитејктури и урбанизму“. У шoку више радионица учесници су истраживали своје унутрашње архитејске просторе и њихове релације са реалним просторима свакодневице.

Inside

FACULTY OF TECHNICAL SCIENCES / SERBIA

20.30 / SCC Fabrika / Monday / 2nd July 2012

artwork exhibition by students

Sladana Milićević

CONCEPT AUTHOR AND PROJECT LEADER *Romana Bošković*

PROJECT PARTICIPANTS AND AUTHORS

Sanja Maljković, Sladana Milićević, Daniela Dimitrovska, Marijana Zorzić Petrović, Dijana Apostolović, Nataša Bulut, Maja Momirov, Sandra Stefanović, Jovana Stanišić, Jelena Spasujević, Đurdica Terzić

Archetypal spaces – without measurements, without typology, without style – are deeply imbedded in our psyche. Images of such spaces are elements of imaginary architecture which, free from concreteness, permeates the real architecture and reality. The exploration of the unconscious layers, somewhat similar to a psycho-analytic session, reveals a personal, inner architecture and the relationship we develop with the world and our times.

The 'Inside' project resulted from the work of the students on the first year of PhD studies in the Department of Architecture and Urbanism of the Faculty of Technical Sciences in Novi Sad, within the subject 'Creative Explorations in Architecture and Urbanism'. During several workshops, the participants explored their inner archetypal spaces and their relationships with the actual spaces in everyday life.

Поэјтвена сећања - Почетак и Истирањај

ДАХ ТЕАТАР ЦЕНТАР ЗА ПОЗОРИШНА ИСТРАЖИВАЊА / СРБИЈА

20.00 / СМП, Камерна сцена / Уторак / 3. јул 2012.

Пројекат Хиџевање усвојена / *Networking Memories*

ИГРАЈУ

Соња Младенов

Предраг Кошур

Слободан Роксандић

Милица Стефановић

РЕЖИЈА

Сања Крмановић Тасић и Александра Урошевић

ТЕКСТ

Идео Дочек – Јејин Незирај и Александра Урошевић

ДРАМАТУРГИЈА

Идео Истирањај – Сања Крмановић Тасић, текстови глумца и учесника истраживања

СЦЕНОГРАФИЈА

Ивана Ловре

ТРАЈАЊЕ

75 минута

ПОЗАЈМЉЕНА СЕЋАЊА

Пројекат *Умрежавање усвојена / Networking Memories* има за циљ истраживање сећања на време Југославије међу људима млађе генерације који заправо никада нису ни живели у њој – зашто су та сећања и осећања, иако јака, позајмљена (од родитеља, породице, школе, медија...).

Као резултат овој специфичној рада од артиста и уметника учесника/учесница креирана је изложбена издештава.

Пројекат се већ реализовао у Приштини и Сарајеву, а после Београда завршена фаза ће се десити у Риму и Трешину ове јесени.

Циљна група пројекта Умрежавање усвојена су млади (годишта од 1983. до 1990), који имају било каква сећања на објекте, догађаје, јавне наступе, свакодневни живот у бившој Југославији, поличичке догађаје и мање-више било шта што су чули од старијих, а са чим могу лично да се повежу. Глумци који учествују у издештави су такође та старосна група.

Носилац пројекта у Србији је ДАХ шеатар Центар за изложбена истраживања.

ДАХ шеатар су основале редитељке Јагранка Анђелић и Дијана Милошевић 1991. године из потребе за шемљеним истраживачким радом. Оу самој оснивања 1991. њима се придружује глумица Маја Мишић а од 1993. године глумица Сања Крсмановић Тасић. У исто време ДАХ шеатар повећава своје активности формирајући ДАХ шеатар Центар за изложбена истраживања са програмом који обухвата пројекте, радионице, предавања, семинаре, гостујуће издештаве и фестивале. Токм ових двадесет година ДАХ шеатар је креирао и продуцирао преко двадесет издештава, међу њима и копродукције са другим изложбенима.

The Borrowed Memories - Greeting and Seeing off

DAH THEATRE RESEARCH CENTRE / SERBIA

20.00 / SNT, Chamber Stage / Tuesday / 3rd July 2012

Umrežavanje uspomena / Networking Memories Project

CAST

Sanja Mladenov

Predrag Kotur

Slobodan Roksandić

Milica Stefanović

DIRECTED BY

Sanja Kršmanović Tasić and Aleksandra Urošević

TEXT

I part Greeting - Jeton Neziraj and Aleksandra Urošević

DRAMATURGY

II part Seeing off - Sanja Kršmanović Tasić, the texts of actors and research participants

SET DESIGN

Ivana Lovre

DURATION

75 minutes

THE BORROWED MEMORIES

The *Networking Memories* project is aimed at researching the memories of ex-Yugoslav era in the younger generation which has never really lived in it – that is the reason why, although strong, these memories and emotions are actually borrowed (from parents, family, school, the media...).

As an outcome of such distinctive work, a theatre play was created from artefacts and stories of the participants.

The project has already been realised in Priština and Sarajevo, and after Belgrade, its final stage will take place in Rome and Trentino this autumn.

The group targeted by the *Networking Memories* project are the young (born between 1983 and 1990), who have any kind of a memory of objects, events, public appearances, everyday life in ex-Yugoslavia, political events and more or less anything they have heard from the older generations and which they can relate to personally. The actors who participate in the play also belong to this age group.

The project bearer in Serbia is the DAH Theatre Research Centre.

The DAH Theatre was founded by directors Jadranka Anđelić and Dijana Milošević in 1991 out of the need for profound experimental work. Actress Maja Mitić joined the group from the very beginning, while actress Sanja Krstanović Tasić has been its member since 1993. At the same time the DAH Theatre extended its activities by establishing the DAH Theatre Research Centre whose programme includes workshops, lectures, seminars, guest performances and festivals. In the past twenty years, the DAH Theatre has created and produced over twenty plays including co-productions.

/ СЕЛЕКЦИЈА / Selection

ДЕНЕШ ДЕБРЕИ, глумца, плесач, редитељ и кореограф

Рођен у Хоргошу, 1961. Дипломирао је глуму на Академији уметности у Новом Саду 1985. године. У периоду 1985-1989. био је ангажован у Народном позоришту у Суботици. Играо је у домаћим филмским остварењима и у српско-мађарско-словеначким копродукцијама. Од 1989. године сарађује са Јозефом Пајом у Националном кореографском центру Орлеана. У сарадњи са кореографом Мином Танаком (Јапан), која је започела 2000. године, наступио је у представи *Smiling in the Forest*, у Токију, 2004. Као редитељ и кореограф реализовао је бројне представе на сценама у Србији, Мађарској, Словенији, Црној Гори, Босни и Херцеговини, Француској и Јавану. Добитник је награде *Стеријиној изобиљу*, за кореографију представе „Ема“ у продукцији Народни позоришта у Суботици, 2006.

У школској 2011/2012. години ангажован је на Катедри за глуму Академије уметности у Новом Саду, где предаје предмет Глумачке вештине.

DENES DEBREI, actor, dancer, director and choreographer

Born in Horgoš in 1961, Denes Debrei graduated from the Academy of Arts in Novi Sad, Section of Acting, in 1985. Between 1985 and 1989 he worked at the National Theatre in Subotica. He also played in domestic film productions and Serbian-Hungarian-Slovenian co-productions. Since 1989 he has been collaborating with Josef Nagy at the Centre Chorégraphique National of Orléans (France). In cooperation with Min Tanaka (Japan), which commenced in 2000, he appeared in the play *Smiling in the Forest*, staged in Tokyo in 2004. As a director and choreographer he has realised a number of productions on stages of Serbia, Hungary, Slovenia, Montenegro, Bosnia and Herzegovina, France and Japan. In 2006 Denes Debrei received Sterija's Award for Choreography for the production 'Ema' of the National Theatre in Subotica. In the academic 2011/2012 he has been engaged at the Section of Acting, Academy of Arts in Novi Sad, teaching Acting Skills.

/ СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ / Festival Inauguration

АШХЕН АТАЉАЊЦ, примабалерина и балетски педагог

Родена у Београду, 1971. Дипломирала је у балетској школи „Лујо Давичо“ у Београду. У тринаес-тој години почела је да игра у солистичком репертоару у Народној извористици у Београду. По завршетку школе 1988. године, пошла је у најмлађу солиста балета у истом извористици.

Године 1991. учествовала је на балетском такмичењу у Осаки (Јапан), где је освојила прву награду у категорији шарова са партнером Константином Косићуковићем. Исте године је пошла (најмлађа) првакиња српској националној балети. Као првакиња националног шевиара постојала је у Тел Авиву 1993. и Минхену 1994. године.

Од 1997. до 2000. била је солиста Државне опере у Берлину. У том делу каријере одиграла је углавном улоге из класичног репертоара, али је почела да се интересује и за модерни израз. Прекретницу у каријери направила је 2000. године, када се уредском у италијанску балетску кућу Атербалето у италијанској окренула модерној игри. У овој компанији наступала је у бројним кореографијама Мауро Бигонцетија, које је Атербалето изводио по целом свету: Француска, Немачка, Белија, Холандија, Португал, Шпанија, Шведска, Норвешка, Велика Британија, Србија, Швајцарска, Аустрија, Литваанија, Русија, САД, Бразил, Мексико, Еквадор, Тунис, Мароко, Малезија, Индонезија, Хонг Конг, Кина, Нови Зеланд.

Од 2007. године делује у савашу слободној уметничкој и развија каријеру балетској игрицама. Двадесет година уметничкој рада обележила је априлу 2007. године на сцени Позоришта на Теразијама у Београду представом „La Capinera“. У 2011. години остварила је сарадњу са кореографом Едвардом Клугом и Битеф Дана компанијом, наступила у представи „Божиствена комедија“. Исте године отворила је Школу игре – Ашхен Атаљанци у Београду.

ASHEN ATALJANC, Prima ballerina and ballet pedagogue

Born in Belgrade, in 1971. She graduated from the Ballet School „Lujó Davičó“ in Belgrade. At the age of sixteen she started performing solo parts at the National Theatre Belgrade. Upon graduating in 1988, she became the youngest soloist of the Ballet at the same theatre.

In 1991 she won the first prize at the World Ballet Couples Competition in Osaka (Japan) with her partner Konstantin Kostjukov. The same year she became the (youngest) principal dancer of the Serbian National Ballet. As the National Theatre's principal dancer she was a guest artist in Tel Aviv in 1993 and in Munich in 1994.

From 1997 to 2000 she was a soloist of the State Opera in Berlin. During this period she mainly appeared in classical repertoire roles, but also started showing interest in the modern expression. The turning point of her career came in 2000 with the association with the Italian Ballet Company Artaballetto, which completely changed her focus, directing it at the modern dance. With this company she appeared in a number of choreographies of Mauro Bigonzetti, which Artaballetto performed all around the world: France, Germany, Belgium, Holland, Portugal, Spain, Sweden, Norway, Great Britain, Serbia, Switzerland, Austria, Lithuania, Russia, USA, Brazil, Mexico, Egypt, Tunisia, Morocco, Malaysia, Indonesia, Hong Kong, China, New Zealand.

In 2007 she became a freelance artist and started developing her ballet teaching career. The twentieth anniversary of her artistic career was celebrated in April 2007 on the stage of the Pozorište na Terazijama Theatre in Belgrade with a production of La Capinera. In 2011 she started her collaboration with choreographer Edward Clug and the Bitef Dance Company on the production of the Divine Comedy. The same year she opened the Dance School Ashen Ataljanc in Belgrade.

/ ЖИРИ / Жyрy

МИЛАН БЕЛЕГИШАНИН, редитељ и писац

Рођен у Новом Саду, 1956. Дипломирао је позоришну и филмску режију на Академији уметности у Новом Саду 1980. године. Савезна и републичка признања добио је за представе „Јуџа Искариотски“, „Кућа на граници“, „Следећи за рај“. Остале значајније представе: „Марио и Мађионичар“, „Српски Принц“, „Мајбет“, „Гробница за Бориса Давидовића“.

До сада је објавио осам књига прозе: „Камен у жици“ (1993), „Светиоикољска ноћ“ (1994), „Хор“ (1997), „Крилат“ (1999), „Окамењене молитве“ (2001, у избору за НИН-ову награду Роман године), „Чувар извора“ (2009), „Лина Шах“ (2010) и „Змај“ (2012).

Поводом 150 година Српској народној позоришној фирмирио је књигу „Шапућане живото“, посвећену позоришној шапачици Марији Маџи Кљајић (2012).

Занослен је као редитељ у документарно-образовном програму ТВ Нови Сад. Значајне серије које је реализовао у овом програму су: „Снови зашравањих кула“, „Негде зачева шруба“, „Покрај прага тајна“, као и ТВ драма „Ноћ одлуке“.

Добитник је бројних награда за филмско и ТВ стваралаштво, за документарне филмове (рађене у продукцији или копродукцији Телевизије Нови Сад): „Крик“ (1992), „Шапућане живото“ (1993), „Сва Гојкова блага“ (2004), „Ластива“ (2008).

За укупан стваралачки рад Милан Белегишанин је 2009. године добио награду „Славуј Хаџић“.

MILAN BELEGIŠANIN, director and writer

Born in Novi Sad, in 1956. He graduated from the Academy of Arts in Novi Sad, Department of Theatre and Film Direction, in 1980. He has received federal and republic recognitions for the plays: Judas of Iseariot, A House at the Border and The Next for Paradise. Other important productions include: Mario and the Magician, Happy Prince, Macbeth, A Tomb for Boris Davidovich.

He has published eight books of prose/fiction: Stone in Wheat (1993), Night of St Nicolas (1994), Hory (1997), Wings (1999), Petrified Prayers (2001, shortlisted for the NIN Novel of Year Award), The Guardians of the Springs (2009), Lina Shakh (2010) and Dragon (2012).

On the occasion of 150th anniversary of the Serbian National Theatre, Milan Belegišanin prepared the book 'The Whispering of Life', dedicated to stage whisperer Marija Maca Kljaić (2012).

He works as a director in the Documentary-Educational Department of TV Novi Sad, where he has realised the following programmes: 'The Dreams of Weedy Towers, A Trumpet Sings Somewhere, A Secret near the Town as well as the TV drama The Night of Decision.

He has received numerous awards for his film and TV works, for documentary films (produced or coproduced by Television Novi Sad): Cry (1992), The Whispering of Life (1993), All Gajkos' Treasures (2004) and Scaalloe (2008).

For his oeuvres Milan Belegišanin was awarded the Slavuj Hadžić prize in 2009.

МИЛИЦА КОНСТАНТИНОВИЋ, драмска списатељица и драматуршкиња

Рођена 1982. Дипломирала је на одсеку за Драмаштуру на Факултету драмских уметности у Београду, 2005. године. Докторирала је на Универзитету уметности у Београду, у интердисциплинарној научној области Теорија уметности и медија, са тезом Историја, нација, Холивуд: филмски музикл. Њене радио драме „Утољене душе“ (2003), „Вега“ (2004) и „Нарођени луђи змај“ (2006) изведене су на Радио Београду. Целовечерњи комади „Грош и но“ и „Четири аса“, као и историјски рад „Провокација публике“, објављени су у шаатарским часописима Театар и Сцена. Сарађивала је у раду на представи Снимке Ковачевића „Зечји насни“, као драматурги, у Народном изорништу. Учествовала на 38. Биџефу, у својству најмлађе члана жирија, 2004. Један је од сто студената стипендијског Фонда за младе таленте Републике Србије, за реализацију стручне праксе у земљама Европске уније, 2006. Праксу је реализовала као драматурги у Кинематик студију на Малти, Добитница је специјалне награде на Аустријском драмском такмичењу, за комад „Хиперболични параболоид“, 2007. Комад је изведен у Краљевачком изорништу, 2011, у режији Бориса Тодоровића. Ауторка је сценарија за краћкометражни филм „Едина“, у режији Ненада Миковића, који је освојио награду за уметнички дојам на фестивалу крајког метра у Кракову, 2007. У марту 2012. премијерно је изведен њен комад „Сокин и Босина“ у Културном центру Чукарка, у режији Југа Радојевића. Тренутно ради као асистент на Факултету за сценску и филмску уметност Слобомир П универзитета у Беолини.

MILICA KONSTANTINOVIĆ, playwright and dramaturge

Born in 1982. She graduated from the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade, Department of Dramaturgy, in 2005. She received her PhD from the University of Arts in Belgrade, in the interdisciplinary scientific field Theory of Arts and Media, with the thesis History, Nation, Hollywood: Film Musical. Her radio dramas *Droened Souls* (2003), *Link* (2004) and *Bristled Angry Dragon* (2006) were aired on Radio Belgrade. The full-length plays *A Groat and Half* and *Four Aces*, as well as the theoretical piece *Provocation of the Audience* have been published in theatrical journals *Teatron* and *Scena*. She has collaborated, as a dramaturge, with *Siniša Kovačević* on the National Theatre's production *Hares' Dike*. She has taken part in the 38th Bief as the youngest member of the jury in 2004. She is one of the hundred students who received the Fund for Young Talents of the Republic of Serbia scholarship for professional practical training in the countries of the European Union in 2006. She did the practical training as a dramaturge at the Kinematik studio in Malta. In 2007, she received the special award at the Austrian Drama Competition for the play *The Hyperbolic Paraboloïd*. The play saw its premier at the Kraljevo Theatre in 2011, directed by Boris Todorović. She is the author of the short film *Edina* directed by Nenad Miković, which was awarded for Artistic Impression at the Festival of Short Film in Krakow in 2007. In March 2012 her play *Sokin and Bosina* premiered at the Cultural Centre Čukarica, directed by Jug Radivojević. She currently works as an assistant at the Faculty of Stage and Film Art Slobomir P of the University of Bijeljina.

/ ЖИРИ / Jury

МИЛОШ СОФРЕНОВИЋ, извођач, кореограф, редитељ и педагог

Фотос: Иван Крстић / Photo: Ivan Krstić

Рођен 1976. Своје професионално илесно и кореографско образовање стекао је као стипендиста Лабан центри (илесне академије) у Лондону.

Као извођач, кореограф и редитељ добио је неколико међународних стипендија од стране Министарства културе Србије, Сорос фондације (Београд), Dance Web програма (Беч), Dance Omi програма (Сједињене Америчке Државе), Odyssey Dance Theatre програма (Сингапур).

Остварио је међу осталим и успешне уметничке сарадње са кореографима Аном Санчез Колберт (Лондон), Китом Џонсоном (Копенхаген), Лиз Кинг (Беч), Дени Тан (Сингапур), Михаилом Хонесеом (Берлин), Пином Бауш (Лондон), Филипом Армаијеом (Лоцарно), Соња Вукићевић (Београд).

Усавршавао се у области кореографије са познатим педагозима Сусаном Линке, Џонатаном Бароузом, Кристином Коно (дуодигишњи педагог трупе Пине Бауш), Вером Маншера, Ко Муробушијем итд. Своја дела представљао је на фестивалима у Њујорку, Единбургу, Лондону, Бечу, Истанбулу, Сингапур, Стокхолму, Грацу, Београду, Загребу, Скопљу, Новом Саду итд.

Специјализовао се у домену соло илесне форме инспирисане немачким танц-театром и јапанским буто илесом.

MILOŠ SOFRENOVIĆ, performer, choreographer, director and pedagogue

Born in 1976. He gained his professional education in dance and choreography studying on a scholarship from the Laban Centre (Dance Academy) in London.

As a performer, choreographer and director he has received several international scholarships from the Ministry of Culture of Serbia, Soros Foundation (Belgrade), Dance Web Programme (Vienna), Dance Omi Programme (USA), Odyssey Dance Theatre Programme (Singapore).

Among the successful collaborations he has established are those with choreographer Ana Sanchez Colberg (London), Kitt Johnson (Copenhagen), Liz King (Vienna), Danny Tan (Singapore), Mikhail Honesseau (Berlin), Pina Bausch (London), Filippo Armati (Locarno), Sonja Vukićević (Beograd).

He has furthered his choreographic knowledge with well-know pedagogues such as Susan Linke, Jonathan Burrows, Christine Kono (long time pedagogue with the Pina Bausch troupe), Vera Mantero, Ko Murobushi, etc.

His works have been presented at festivals in New York, Edinburgh, London, Vienna, Istanbul, Singapore, Stockholm, Graz, Belgrade, Zagreb, Skopje, Novi Sad, etc.

He specialises in the domain of solo dance form inspired by German Tanztheater and Japanese butoh dance.

ГРАДСКА УПРАВА ЗА КУЛТУРУ

ПОМОГЛИ СУ:

МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ, ИНФОРМИСАЊА
И ИНФОРМАЦИОНОГ ДРУШТВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

СРБИЈА А. Д.

ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА КУЛТУРУ
И ЈАВНО ИНФОРМИСАЊЕ

Медијска подршка:

Техничка подршка:

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, НОВИ САД
ПОЗОРИШТЕ М.ЛАДНИХ, НОВИ САД

НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ – ÚJVÉDEKI SZÍNHÁZ, НОВИ САД
БАЛЕТСКА ШКОЛА, НОВИ САД

Пријатељи фестивала:

Хотел ПУТНИК, Нови Сад

Цвећара ДРАГАНА С, Нови Сад

Пекара ПЕРЕЦ, Нови Сад

Подрум БАЈЛЮ, Сремски Карловци

СТУДЕНТСКА ОРГАНИЗАЦИЈА, Нови Сад

ИНФАНТ/INFANT

Direktor, glavni i odgovorni urednik / Managing Director, Editor-in-Chief
Laslo Blašković

Pomoćnik direktora / Assistant to Managing Director
Vasa Timotijević

Urednik Redakcije scenskog programa / Stage Programme Editor
Simon Grabovac

Sekretar / Assistant
Elza Vuletić

Prijem gostiju / Hosting
Daniela Todorović

Umetnički odbor / Art Board
Zoran R. Popović, Laslo Blašković, Dijana Milošević, Zoran Đerić, Ljubomir Vučinić, Simon Grabovac

Selektor / Selector
Deneš Debrei

Urednik digitalnih programa / Digital Programmes Editor
Vladimir Prokopić

Žiri / Jury
Miloš Sofrenović, Milica Konstantinović, Milan Belegišanin

Voditelj okruglog stola / Discussion Mediator
Zoran R. Popović

Urednik izdanja / Publications Editor
Kristina Kovač

Portparol INFANT-a / INFANT PR Manager
Peda Ivović

Dizajn / Design
Jelena Potkonjak

Fotograf / Photographer
Branislav Lučić

Prevod tekstova / Translation
Lidija Kapičić, Kristina Kovač, Ivana Vukelić, Elza Ajduković

CIP – Каталогizacija u publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
792.091(497.113 Novi Sad)*2012*(083.97)(085)

ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ ФЕСТИВАЛ АЛТЕРНАТИВНОГ И НОВОГ ТЕАТРА ИНФАНТ (39 ; 2012 ; Нови Сад)

ИНФАНТ / 39. Интернационални фестивал алтернативног и новог театра, Нови Сад, 25.06 – 03.07 2012. ;
[уредник Кристина Ковач ; преводиоци Лидија Капичић, Кристина Ковач] = INFANT / 39. International Festival
of Alternative and New Theatre, Novi Sad, 25th June – 3rd July 2012. – Нови Сад : Културни центар Новог Сада,
2012 (Петроварадин : Фугура). – 108 стр. : илустр. ; 20 x 20 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Тираж 300.

ISBN 978-86-7931-269-3 (брош.)

1. Уп. ств. насл. – I. International Festival of Alternative and New Theatre (39 ; 2012 ; Novi Sad) в. Интернационални фестивал
алтернативног и новог театра ИНФАНТ (39 ; 2012 ; Нови Сад)

а) Интернационални фестивал алтернативног и новог театра ИНФАНТ (39 ; 2012 ; Нови Сад) – Програми – Каталогизација

COBISS.SR-ID 272187655

Priprema / Prepress
Vladimir Vatić

Produkcija / Production
Kulturni centar Novog Sada

Marketing / Marketing
Mirsad Avdić, Milan Vračar

Odnosi sa javnošću / Public Relations
Nada Selaković, Sibina Rukavina

Organizatori / Organisers
Organizacioni tim / Organisational Team

Pomoćnik / Organiser Assistant
Milija Petrović

Šef scene / Stage Manager
Tomislav Šaraba

Scenska realizacija / Stage Crew
Zdravko Čeran, Lesa Jockov, Aleksandar Venel,
Nedeljko Milivojević

Tehnička realizacija / Technical Crew
Miroslav Čeman, Đura Mrdenović, Đura Vučetić (rasveta),
Dušan Jovanović (majstor tona)

Pravni poslovi / Legal Work
Snežana Komar

Računovodstvo / Accounting
Aleksandra Spasojević, Vukica Lončar, Vukosava Puača

Web-sajt i elektronski bilten INFANT-a
/ INFANT Web Site, E-bulletin
Tatjana Đukić Počuč
<http://infant.eunet.rs>

Web-sajt KCNS / CCNS Web Site
www.kcns.org.rs

Ostali saradnici / Associates
Branislav Jovanović, Zoran Mišić, Petar Knežević,
Mira Bjelopetrović

Kontakti / Contacts

Kulturni centar Novog Sada / Cultural Centre of Novi Sad
Katolička porta 5
21000 Novi Sad
Srbija / Serbia

TeL: +381 21 423 770
+381 21 6723 149
Faks: +381 21 525 168

E-mail: infant@eunet.rs
<http://infant.eunet.rs>

Izdavač: Kulturni centar Novog Sada
Za izdavača: Laslo Blašković, direktor

Organizator zadržava pravo izmene i dopune programa. /
Organiser withholds the right to change and add to the programme.